

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 29 Ὀκτωβρίου 1950

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 246

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- A. N. 1523. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν διαχείρισιν τῶν Μονοπωλιακῶν εἰδῶν καὶ λοιπῶν ὑπεργγῶν προσόδων... 1
- A. N. 1524. Περὶ καταργήσεως φορολογιῶν καὶ περὶ διατάξεων τινῶν τῶν φόρων εἰδῶν πολυτελείας, καταναλώσεως, κύκλου ἐργασιῶν καὶ τελῶν ψυχαγωγίας... 2
- A. N. 1525. Περὶ καλλιεργείας καπνοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων... 3
- A. N. 1526. Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τινῶν ἀφορωσῶν τὸ Δημόσιον... 4
- A. N. 1527. Περὶ μετατροπῆς τῶν ἀνωνύμων μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν εἰς ὀνομαστικές... 5
- A. N. 1528. Περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ὑγιεινῆς Ὑπηρεσίας Φυματιώσεως... 6
- A. N. 1529. Περὶ ριθμίσεως τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συναλλαγμάτων ἀναγνωρίσεων κλπ... 7
- A. N. 1532. Περὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων προσθέτων φόρων... 8

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1523

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν διαχείρισιν τῶν Μονοπωλιακῶν εἰδῶν καὶ λοιπῶν ὑπεργγῶν προσόδων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίσιν τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου λεηθθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν διαχείρισιν τῶν μονοπωλιακῶν εἰδῶν καὶ λοιπῶν ὑπεργγῶν προσόδων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως διὰ συμβάσεως συνσφραγισμένης μετὰ τῆς Ἐταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεργγῶν Προσόδων τροποποιήσῃ τὴν μετὰ τῶν Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐταιρείας ταύτης σύμβασιν τῆς 29 Αὐγούστου 1936, ὡς ἀπὸ τροποποιηθεῖσα ἰσχύει, διὰ τὸ μέχρι τῆς λήξεως τῆς διαρκείας τῆς χρονικῶν διάστημα,

ἢτοι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1957, ἀναπροσαρμοζομένης καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τῆς συμβάσεως προβλεπόμενης ἀμοιβῆς ἐπὶ τῆ βῆσιν τῶν ὑφισταμένων οἰκονομικῶν καὶ νομισματικῶν συνθηκῶν τῆς χώρας.

2. Κατὰ τὴν λήξιν τῆς διαρκείας τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 συμβάσεως ἢ καὶ πρὸ τῆς λήξεως ταύτης ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως συνάπτῃ μετὰ τῆς Ἐταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεργγῶν Προσόδων νέαν σύμβασιν διαρκείας οὐχὶ μείζονος τῶν εἰκοσιν ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Ν. 3300)1925 ἀπερὶ καθορισμοῦ τρόπου εἰσπράξεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ὑπεργγῶν εἰς τὸ προσωρικὸν δάνειον προσόδων.

3. Αἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 1 καὶ 2 συμβάσεις κυροῦνται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Ν. Δ. 91)1941 «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀπόλυσιν, μετάθεσιν, ἀπόσπασιν, ὑποδέσμιον, θέσιν εἰς διαθεσιμότητα, προαγωγήν καὶ διορισμὸν τῶν ὑπαλλήλων Ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου, Τραπεζῶν, παραχωρηθεῖσων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ λοιπῶν διατάξεων», τὸ Ν. Δ. 194)1941 «περὶ νοδικῆ ποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀρμοδιοτήτων τῶν Ὑπουργῶν», τὸ Ν. Δ. 779)1941 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀρμοδιοτήτων τῶν Ὑπουργῶν» καὶ τὸ Ν. Δ. 2053)1942 περὶ ἀθροιστικῆς ἐρμηνείας τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 579)1941 Νομοθετικοῦ Διαταγματος ἀπερὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀρμοδιοτήτων τῶν Ὑπουργῶν» δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογήν προκειμένου περὶ τῆς Ἐταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεργγῶν Προσόδων.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2449)1940 Ἄν. Νόμου ἀπερὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 2432)1940 περὶ καθορισμοῦ ὀνομαστικῆς ἡλικίας ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων ἐταρῶν διαχειριζομένων δημοσίου συμφέροντος δὲν ἔχουσιν ἐφεξῆς ἐφαρμογήν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει τῆς Ἐταιρείας Διαχειρίσεως τῶν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου Χρέους Ὑπεργγῶν Προσόδων.

2. Αἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 122)1941 (Φ.Ε.Κ. 289)26.8.41, τεύχος Α') καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρόντος, ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ε.Δ.Υ.Π. ἀρρωτῶσαι διορισμοῦς, προαγωγὰς, μετὰ θέσεις, ἀπολύσεις καὶ λοιπὰς μεταβολὰς τοῦ προσωπικοῦ ταύτης, θεωροῦνται ἔγκυροι, καίπερ μὴ δημοσιευθεῖσαι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως διὰ ἀποφάσεώς του δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως μεταβάλλῃ τὰς ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 9ης Ὀκτωβρίου 1930 Διατάγματος ἀπερὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου

4516 τής 8ης Ἀπριλίου 1930 «περὶ χορηγήσεως ἄλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν κ.λπ.» ὀριζομένης αναλογίας τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος ἄλατος δι' ἄλλισιν τῶν προοριζομένων πρὸς ἐξπρωγὴν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν κίτρων καὶ ἐλαίων

Ἄρθρον 5.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1940 ἀπερὶ παρατάσεως προθεσμίας διὰ τὴν ἐξπρωγὴν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ἐγχωρίων προϊόντων ἠλισμμένων δι' ἄλατος χορηγηθέντας ἐπὶ ἠλκτωμένη τμητῇ ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἐν ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσι δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατ' ἀπόλυτον κρίσιν αὐτοῦ, νὰ παρατείνηται ἡ ἀνωτέρω προθεσμία ἐπὶ τρία ἔτη εἰσέτι τὸ πολὺ συνολικῶς ἢ τμηματικῶς».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ πορόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθῆσεται δὲ πρὸς κέρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Α. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1524.

Περὶ καταργήσεως φορολογιῶν καὶ περὶ διατάξεων τινῶν τῶν φόρων εἰδῶν πολυτελείας, καταναλώσεως, κύκλου ἐργασιῶν καὶ τελῶν ψυχρωγίας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διότι τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς συνεδρίας τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ καταπειγούσης καὶ ἀναπαράλυτου ἀνάγκης, Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ καταργήσεως φορολογιῶν καὶ περὶ διατάξεων τινῶν τῶν φόρων εἰδῶν πολυτελείας, καταναλώσεως, κύκλου ἐργασιῶν καὶ τελῶν ψυχρωγίας», ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσμεν :

Α'. Φόρος Εἰδῶν Πολυτελείας.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ βᾶσις τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 652/1945 ἐπιεπιβληθέντος φόρος πολυτελείας ἐπὶ τοῦ ἐγχωρίου ἐμφιαλωμένου ζύθου καὶ τῆς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατασκευαζομένης τεχνητῆς μετάξης, δηλοῦται καὶ καταβάλλεται κατὰ μῆνα καὶ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἐπιμένου μηνός.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τοῦ φόρου ὁ Οἶκον. Ἐφορὸς καταλογίζει αὐτὸν διὰ πράξεώς του.

Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως ἀναβάλλεται καὶ πρόστιμον μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ὀφειλομένου φόρου.

2. Ἡ περίπτωση ε' τῆς κατηγορίας Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 880/1949 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«ε' Τὰ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν φαρμακευτικὴν ἢ πρὸς παρασκευὴν ὀδοντοπαστῶν προοριζόμενα εἶδη καὶ μὴ δυνάμενα νὰ χρησιμοποιοῦνται δι' ἄλλην χρῆσιν, τοῦ γεγονότος τούτου νὰ χρησιμοποιηθῶσι δι' ἄλλην χρῆσιν, ἐφ' ὅσον τὰ δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθῶσι δι' ἄλλην χρῆσιν, ἐφ' ὅσον ταῦτα μετὰ εἰδικὴν μετουσίωσιν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, καθίστανται ἀκατάλληλα δι' ἑτέραν χρῆσιν πλην τῆς φαρμακευτικῆς ἢ πρὸς παρασκευὴν ὀδοντοπαστῶν».

3. Εἰς τὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1991/1939 Ἀναγκ. Νόμου, ὡς οὗτος ἰσχύει τροποποιηθεὶς, φόρον πολυτελείας ὑπόκεινται καὶ τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσπυρόμενα εἶδη ἐπὶ τῷ δι' ἕκαστον τούτων ὀριζομένῳ ποσοστῷ :

1) Ἀορτήρες (τιρῆνται), γοναποδέσμοι (καλποδέεται), στηθόδεσμοι καὶ παρεμφερῆ εἶδη μὴ ἀλλαγῶν κατονομαζόμενα ἐκ μετάξης (ζωϊκῆς ἢ τεχνητῆς) τῆς δασμ. κλάσεως 253 :

α) ἀμιγροῦς, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 60ο)ο καὶ β) συμμίκτου, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 45ο)ο.

2) Ἰράσματα καὶ ἔτοιμα ἐνδύματα ἐκ μετάξης (ζωϊκῆς ἢ τεχνητῆς) διαπύσιστα ἢ συγκεκολλημένα διὰ καουτσὺκ ἢ γουταπέρινης, τῶν δασμ. κλάσεων 193 καὶ 194 : α) ἀμιγροῦς, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 60 ο)ο καὶ β) συμμίκτου, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 45 ο)ο.

3) Ταινίαι καὶ πλεκτὰ ἐλαστικὰ ἐκ μετάξης (ζωϊκῆς ἢ τεχνητῆς), ἐξαιρέσει τῶν δι' ὑποδήματα ταινιῶν, τῆς δασμ. κλάσεως 196α καὶ γ)1 : α) ἀμιγροῦς, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 60 ο)ο καὶ β) συμμίκτου, δι' ἃ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 45 ο)ο.

4. Αἱ περιπτώσεις 16 καὶ 17 τῆς παραγρ. 1 τῆς Κατηγορίας Ε' τῆς ὑπ' ἀριθ. Μ. 1480/1945 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδοθεῖσης κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν, ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

«Κάτοπτρα μετὰ πλαισίου πολυτελοῦς τῶν δασμ. κλάσεων 157 καὶ 158».

5. Ἡ περίπτωση 19 τῆς παραγρ. 1 τῆς Κατηγορίας Ε' τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἐκ τῶν ἀθυρομάτων τῆς δασμ. κλάσεως 257, τὰ κάτωθι :

α) Πλαγγόνες :

1) Γυμναὶ ἐκ πορσελάνης, καουτσούκ, κυτταρινοειδοῦς ἢ ἄλλων πλαστικῶν ὑλών.

2) Ἐνδεδυμένα πολυτελοῦς.

β) Λοιπὰ ἀθυροματὰ παιδῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι πολυτελοῦς καὶ τακτικῆς καὶ ἐμφανίσεως :

1) ἐκ μελῦθου, κασιτέρου, λευκοσιδήρου, ἢ ἑτέρου κοινῶς μεταλλοῦ, καχρωματισμένα, βερνικωμένα, νικελωμένα.

2) ἐκ πορσελάνης, ὑάλου,

3) ἐκ κυτταρινοειδοῦς, καουτσούκ, δερμάτων ἢ ἑτέρων μὴ κατασκευαζομένων ὑλών».

Ἄρθρον 2.

1. Ἀπὸ τῆς ἐπιβλήσεως τῆς ἰσχύος τοῦ πορόντος καταργεῖται ὁ δυνάμις τοῦ Α. Ν. 1991/1939 ἀπερὶ ἐπιβολῆς φόρου πολυτελείας, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιεπιβληθέντος φόρος πολυτελείας : 1) ἐπὶ τῶν εἰθερίων ἐλαίων ἀρίστου καὶ μαρμάθου, αὐτουσίῳ ἢ ἐν ἀναμιγρῶσι, εἴτε ταῦτα εἰσάγονται ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς εἴτε παράγονται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, 2) ἐπὶ τῶν ἐξ ἀποκομμάτων τὰ ὁποῖα εἰσήχθησαν ἀτελοῦς ἐξ ἄλλοδαπῆς κατασκευαζομένων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ σιγῶν κ.λπ. καὶ 3) ἐπὶ τῶν κινηματογραφικῶν μηχανῶν προβολῆς καὶ ἤχου διὰ κινηματογραφικῆς ταινίας 3) ζιλιεστῶν καὶ ἀνω καὶ τῶν ἀνταλλακτικῶν καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον εἰσάγονται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ κινηματογραφικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ὑπὸ ἀντιπροσώπων ξένων ἐπιχειρήσεων ἢ ὑπὸ τῶν εἰς τὴν ἐμπορίαν τῶν εἰδῶν τούτων ἀσχολουμένων.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκτιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ἐπαρτείνηται ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγῇ

αδ'. Τὰ ὑπὸ τῶν βουλευτῶν χρησιμοποιούμενα καὶ ἀνήκοντα αὐτοῖς κατὰ κυριότητα ἐπιβατικά αὐτοκίνητα τύπου τζίπ, τὰ προσερχόμενα ἐκ λείας πολέμου ἢ ἐκ συναρμολογήσεως ἢ ἐκ τοῦ πλεονάζοντος συμμικτικού ὕλικου, καὶ ἐφ' ὅσον ἐξἄκολουθαί ἢ βουλευτική αὐτῶν ιδιότης καὶ μέχρι διεξαγωγῆς τῶν προκηρυχθέντων ἐκλογῶν».

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951.

Ε'. Τέλη Παιγνίων.

Ἄρθρον 9

Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τῶν παραγρῶν 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2155)1948 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τεχνικῶν, μικτῶν καὶ τυχερῶν παιγνίων» ὡς τούτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

«Οἱ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 258) 1936 Ἄναγκ. Νόμου, ἐπιτρέποντες εἰς καταστήματα, οἰκίας καὶ ἐν γένει κλειστοῦς χώρους τὴν λειτουργίαν μικτῶν καὶ τυχερῶν παιγνίων ἐπὶ σκοπῶν οἰκονομικῆς ὠφελείας, ὡς καὶ οἱ ἐκμεταλλεύμενοι τὴν λειτουργίαν τῶν παιγνίων τούτων, ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς διώξεώς των, ὑπόκεινται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφέρου, εἰς πρόστιμον μέχρι δραχμῶν δέκα ἑκατομμυρίων (10.000.000) καὶ ἐν ὑποτροπῇ μέχρι δραχμῶν πενήτην ἑκατομμυρίων (50.000.000).

ΣΤ'. Φόρος Κέντρων Διασκέδασεως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1947 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκέδασεως καὶ πολυτελείας διατάξεων», ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 601)1948 Νομ. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 504)1937 Ἄναγκ. Νόμου «περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκέδασεως» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον.

«Προτεινόμενον περὶ τῶν κέντρων διασκέδασεως, τῶν κοσμητικῶν ταβερνῶν, τῶν χορευτικῶν κέντρων καὶ καμπαρέ, τῶν χαρακτηριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν ὡς α' κατηγορίας ἢ πολυτελείας, ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰδικὸς φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν πραγματοποιούμενων ὑπὸ τούτων ἀκαθάριστων εἰσπράξεων, τὸ δὲ πσοστὸν τούτου ὡς ἴσεται εἰς 5 ο)ο διὰ τὰ α' κατηγορίας καὶ 10 ο)ο διὰ τὰ πολυτελείας».

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1950.

Ζ'. Καταργήσεις καὶ συγχωνεύσεις Φορολογιῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951 καταργοῦνται :

α) Ὁ δυνάμει τοῦ νόμου ΓΦΛΖ)1910 «περὶ φόρου καταναλώσεως ἀσετυλίνης καὶ ἄλλων φωτιστικῶν οὐσιῶν», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενος φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ φωταερίου.

β) Ὁ δυνάμει τοῦ νόμου ΓΧΜΔ)1910, «περὶ φορολογίας τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους καταναλισκόμενων πυρίτιδος ἐκρηκτικῶν ὕλων καὶ σφαιριδίων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενος φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῆς πυρίτιδος, ἐκρηκτικῶν ὕλων καὶ σφαιριδίων, εἴτε τούτα εἰσάγονται ἐν τῆς ἀλλοδαπῆς εἴτε παράγονται ἐν τῆ ἡμεδαπῇ.

Αἱ τυχόν κατενοῦσεναι ἐνσημοὶ ταῖς φορολογίας πυρίτιδος, ἐκρηκτικῶν ὕλων καὶ σφαιριδίων καὶ μὴ χρησιμοποιηθεῖσαι μέγιστο τῆς ἐνάραξως ἰσχύος τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἐπιτροπέσσονται.

γ) Τὰ δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 2 καὶ 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 258)1936 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ νομιμοποιήσεως τῶν περὶ τυχερῶν καὶ μὴ παιγνίων διατάξεων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενα τέλη ἐπὶ τῶν κέντρων ἐν οἷς λειτουργοῦσι τεχνικὰ παίγνια.

Διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1950-1951 τὰ τέλη τεχνικῶν παιγνίων περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ (1)2).

δ) Ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 666)1937 «περὶ φορολογίας τῶν τουριστικῶν Ξενοδοχείων καὶ Ψαχροπλαστείων πολυτελείας» ὡς τούτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενος φόρος ἐπὶ τῶν ἐνοίκων τῶν τουριστικῶν Ξενοδοχείων.

ε) Ὁ δυνάμει τοῦ Α. Ν. 794)1937 «περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ ἀνθρακασθεστίου» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενος φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι παραγομένου ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένου ἀνθρακασθεστίου, καὶ

στ) Τὰ δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 3 τοῦ Α. Ν. 1233)1938 «περὶ φορολογίας τῆς κυκλοφορίας τῶν παντὸς εἶδους ποδηλάτων καὶ αὐτοκινήτων», ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, ἐπιβαλλόμενα τέλη κυκλοφορίας ἐπὶ τῶν ποδηλάτων (ποδοκινήτων).

Διὰ τὸ οἶκον, ἔτος 1950)1951 τὰ τέλη κυκλοφορίας ποδηλάτων περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ (1)2).

Ἄρθρον 12.

1. Προκειμένου περὶ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος παρεχομένου ὑπὸ τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρίας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς τὸ πσοστὸν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ὀρίζεται εἰς 5 ο)ο.

Ἐξαιρεῖται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἢ ἀξία τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τοῦ παρεχομένου ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω ἐταιρίας καὶ ποσοριζόμενου διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν ἢ ἔλξιν.

2. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τὰ προσερχόμενα ἐκ παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ φωταερίου εἰς κατοικίας τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων ξένων κρατῶν τῶν διαπιστευμένων ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τῷ ὄρω τῆς ἀμοιβαιότητος. Ἡ ἀπάλλαγή παρέχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Αἱ διατάξεις α) τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ἀπὸ 31-5-1919 Β. Δ)τος «περὶ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν γαρτοσήμου» καὶ αἱ παράγρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρ. 46 τοῦ ἀπὸ Β. Δ. ὡς ἀντικαταστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ Α. Ν. 209)1936, β) ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν γαρτοσήμου, γ) ὁ Α. Ν. 858)1946 περὶ τοῦ τέλους εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν μεταφερομένων δι' ἀεροπλάνου καταργούμενα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1951 ἐξἄκολουθοῦσι ἐφαρμοζόμενα ἐπὶ τῶν μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1950, μεταφορῶν προσώπων διὰ σιδηροδρόμου, αὐτοκινήτου, τροχιοδρόμου, πλωτοῦ μέσου καὶ ἀεροπλάνου.

2. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1951 καταργοῦνται τὰ κάτωθι τέλη α) Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 23 παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ Α. Ν. 1086)1946 τέλη τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων εἰσπράξεων τῶν δι' αὐτοκινήτων μεταφορῶν 1 ο)ο ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ δαπανῶν ἐλέγγου τῶν δι' αὐτοκινήτων μεταφορῶν καὶ 2 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

β) Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ Ν. 3464)1928 τέλος 5 ο)ο τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων τῶν δι' αὐτοκινήτων ἀστικῶν συγκοινωνιῶν ὑπὲρ τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐλέγγου τῶν δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνιῶν καὶ διατιθέμενον γὰρ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 644)1945 καὶ τῶν Νόμων 1495)1938 καὶ 817)1943.

γ) Τὸ κατὰ τὰ Ν. Δ. 1162)1942 καὶ 1815)1942 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 555)1949 πράξιν τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου τέλος 3,5 ο)ο τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων τῶν πλωτῶν μέσων ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομικτικοῦ Ταμείου καὶ ὑπὲρ τοῦ Γκασιῶ Φυματικῶν Ἐργατῶν Θελάσσης καὶ.

δ) Οἰοσδήποτε ἔτερος πρόσθετος φόρος, δικαίωμα, τέλος, εἴσοδα κλπ. ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ οἰωνδήποτε τρίτων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων μεταφορᾶς προσώπων ἐφαρμοζόμενων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου 1.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951 καὶ ἐφεξῆς ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν μεταφορικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν προσνομένων ἐκ τῆς μετασοφῆς προσώπων ἐντὸς τῆς Χώρας δι' ἀεροπλάνων, πλωτοῦ μέσου, σιδηροδρόμου, τροχιοδρόμου καὶ αὐτο-

κινήτου επιβάλλεται φόρος κύκλου εργασιών του Α. Ν. 660) 1937 οριζόμενος εις 6 ο)ο.

Προκειμένου περί μεταφοράς προσώπων ενεργουμένης υπό των ηλεκτρικών σιδηροδρόμων της Ανωνύμου Εταιρείας Έλληνικοί Ηλεκτρικοί Σιδηρόδρομοι και υπό των τροχιοδρόμων και αυτοκινήτων της Ηλεκτρικής Εταιρείας Μεταφορών ο φόρος ορίζεται εις 5 ο)ο.

Μετά του φόρου του παρόντος άρθρου συμβεβηαιούται και συνεισπράττεται ο φόρος 3 ο)ο επί των ακαθάριστων εσόδων των επιχειρήσεων εκ της μεταφοράς προσώπων εντός της Χώρας δια πλωτών μέσων υπέρ του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου και υπέρ του Ταμείου Φυματικών Έργων Θελάσσης αποδιδόμενος κατά τὰ 6)7 αυτού εις τὸ πρῶτον και κατά τὸ ὑπόλοιπον 1)7 εις τὸ δεύτερον.

2. Ὡς ακαθάριστα ἔσοδα τῆς μεταφορῆς ἐπιχειρήσεως λογίζονται τὸ ἀντίτιμον τῆς μεταφορᾶς τοῦ προσώπου και τὸ ἀντίτιμον τῆς διατροφῆς, ἐφ' ὅσον τοῦτο περιλαμβάνεται εις τὴν τιμὴν τοῦ εἰσιτηρίου. Δὲν συυπολογίζονται εις τὰ ὑποκείμενα εις τὸν φόρον ποσὰ τὰ κόμιστρα ἢ ναῦλα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀποσκευῶν.

3. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τὰ ακαθάριστα ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐξ εἰσιτηρίων διὰ τὴν μεταφορὰν δι' οἰουδήποτε μεταφορικοῦ μέσου : α) τῶν μελῶν τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος και τῶν μελῶν τῶν οικογενειῶν αὐτῶν. β) τοῦ προσωπικοῦ τῶν Πρεσβειῶν και τῶν μελῶν τῶν οικογενειῶν αὐτῶν. γ) τῶν μελῶν τῶν ξένων ἀποστολῶν και τῶν μελῶν τῶν οικογενειῶν αὐτῶν, και δ) τοῦ προσωπικοῦ τῶν ξένων ἀποστολῶν.

4. Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου τὰ ακαθάριστα ἔσοδα ἐκ μεταφορᾶς ἐπιβάτου ἐντός τῆς Χώρας διὰ λέμβων κινουμένων ἀνευ μηχανικῆς δυνάμεως και δι' ἐπιβατηγῶν αυτοκινήτων (ταξί).

5. Ὑπόχρεως πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεως και καταβολὴν τοῦ φόρου τοῦ παρόντος νόμου τυγχάνει ἢ μεταφορικῆ ἐπιχειρήσις.

Ἐπὶ ἐκτάκτου και βραχυπροθέσμου ναυλώσεως ἀεροπλάνων, πλωτῶν μέσων ἢ αυτοκινήτων πρὸς μεταφορὰν προσώπων, ἀλληλεγγύως ὑπόχρεως διὰ τὴν δήλωσιν και καταβολὴν τοῦ φόρου τυγχάνει ὁ ναυλωτῆς και ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μεταφορικοῦ μέσου.

Ἐπὶ μεταφορᾶς προσώπων διὰ μικρῶν πλοίων μὴ πραγματοποιημένων ἢ μὴ ἐκτελούντων τακτικὴν συγκοινωνίαν ὁ φόρος ἐπὶ τῶν εσόδων ἐπὶ τῆς ἀναλαμβανόμενης μεταφορᾶς αὐτῶν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ πλαιάρχου διὰ δηλώσεώς του εις τὴν Τελωνειακὴν Ἀρχὴν, ἀπαγορευομένου τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου κατά τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρισθησόμενα.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951 και ἐφεξῆς ἀπαιτητῶν ἀσφαλιστῶν και δικαιωμάτων πάσης φύσεως καταργεῖται ὁ φόρος τοῦ Ν. 2194)1920 ὡς ἰσχύει.

2. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951 και ἐφεξῆς ἀπαιτητῶν ἀσφαλιστῶν και πάσης φύσεως δικαιωμάτων παραμαρτούντων τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου εργασιῶν τοῦ Α. Ν. 660)1937 οριζόμενος α) εις 10ο)ο ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου και 3ο)ο ὑπὲρ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστῶν κλάδου πυρὸς β) 2 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστῶν κλάδου ζωῆς και γ) 5 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστῶν τῶν λοιπῶν κλάδων.

3. Ὑπόχρεως εις τὸν φόρον τυγχάνει α) ἢ μὲν ἡμεδαπῆ ἀσφαλιστικῆ ἐπιχειρήσις διὰ τὸ σύνολον τῶν ἀσφαλιστῶν και δικαιωμάτων, β) ἢ δὲ ἀλλοδαπῆ ἀσφαλιστικῆ ἐπιχειρήσις διὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀσφαλιστῶν και δικαιωμάτων ἐξ ἀσφαλιστῶν ἔλων τῶν κλάδων τῶν ἐν Ἑλλάδι κατοικούντων ἢ διαμενόντων.

Ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος διὰ τὸν φόρον τυγχάνει και ὁ πρῶτος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀλλοδαπῆς ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως.

4. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τὰ ἀσφάλιστρα κλάδων μεταφορῶν τὰ ἀφορῶντα ἀσφάλισεις σκαφῶν και ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων εις τὴν χώραν ἢ ἐξαγομένων εις τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐκ τῶν ὑφισταμένων. βάσει τῆς περιπτώσεως 3 τοῦ ἐδαφ. δ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4328)1929 (περὶ συστάσεως Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους) ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 754)1937 και ἐτοσοποιήθη ὑπὸ τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1449)1938. δέκα τριῶν (13) θέσεων φυλάκων ἐργοστασίων παραγωγῆς ἀνδρακασβεστίου. ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, βύνης και ζύδου. καταργοῦνται αἱ ἐνέξ (9) τῶν ὑπολοίπων τεσσάρων (4) διατηρουμένων διὰ τὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς βύνης και ζύδου.

2. Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες, ἐπὶ πλέον τοῦ διατηρουμένου ἀριθμοῦ τεσσάρων θέσεων, φύλακες, μετατάσσονται ἀναλόγως τῶν τυπικῶν και οὐσιαστικῶν προσόντων των εις κενὰς θέσεις τοῦ ὑπαλληλικοῦ ἢ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῶν περιφερειακῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Η'. Κύρωσις Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 17.

1. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. 1108 τῆς 21.12.1948 και 808 τῆς 22.9.1949 πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ὧν ὠρισθῆ ἢ ἀξία τῶν μετὰ τῶν εἰσιτηρίων δημοσίων θεαμάτων διατιθεμένων εἰδικῶν δελτίων ἐράνου ὑπὲρ Προνοίας Βορείων Ἑπαρσιῶν Ἑλλάδος.

2. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. 17 τῆς 18.1.1950 και 895 τῆς 22.9.1950 πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ὧν ἐνεκρίθη ἐκπτώσις ποσοῦ δραχ. 250 κατὰ εἰσιτήριον κληματαγραφῶν ἐφ' ὧν δὲν θὰ ὑπολογίζεταί φόρος δημοσίων θεαμάτων, ἐφαρμόζονται δ' αὐταὶ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου και ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν Θεάτρων (Πρόζας και Μουσικῶν).

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1950 πλην τῶν διατάξεων δι' ἄς ἄλλως ὄρισται ἐν αὐτῷ, ὑποβληθῆσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εις τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ: ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΗΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Φ. ΖΑΓΙΜΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, Α. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝΗΣ, Γ. ΛΑΖΑΝΑΣ, Α. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(3)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1525.

Περὶ καλλιεργείας κητροῦ και ἄλλων τιῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κληροδοσιαὶ ἀπόφασιν περὶ ἐνδόσεως λόγῳ κατεπειγούσης και αναπορεύκτου ἀνάγκης. Ἀναγκ. Νόμου περὶ καλλιεργείας κητροῦ και ἄλλων τιῶν διατάξεων, ἀπερασπίταται και διατάσσεται :

Ἄρθρον 1.

1. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. Μ. 5020 τῆς 2)6)1950. Μ. 5545 τῆς 12)6)1950 και Μ. 5951 τῆς 21)6)1950 ἀποφά-

σεις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, δι' ὧν ἐνεκρίθη ὅπως ἐξαιρετικῶς κατὰ τὸ ἔτος 1950 ἐπιτραπῆ ἡ καλλιέργεια καὶ ἐπὶ ἀκαταλλήλων ἐδαφῶν τῶν νόμων 4660)1930 καὶ 176)1936, ὡς καὶ ἐπὶ ἐδαφῶν περιφερειῶν εἰς ἃς ἔχει ἀπαγορευθῆ ἡ καλλιέργεια διὰ τοῦ νόμου 5112)1931, ἐφ' ὅσον εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις πρόκειται περὶ ἐδαφῶν εἰς ἃ ἐκαλλιεργήθησαν καπνὰ κατὰ τι τῶν ἐτῶν 1947, 1948 καὶ 1949, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι ἡ καλλιέργεια δὲν δύναται κατὰ καλλιεργητὴν νὰ ἐκταθῆ πέραν τῶν εἴκοσι δεκαδικῶν στρεμμάτων.

2. Διὰ τὴν καλλιέργειαν καπνοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951 καὶ ἐφεξῆς ἐπανέρχονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῶν νόμων 4660)1930, 176)1936 καὶ 5112)1931, ἀπαγορευομένης τῆς καλλιέργειας καπνοῦ εἰς ἐκτασιν μεγαλύτεραν τῶν εἴκοσι δεκαδικῶν στρεμμάτων κατὰ καλλιεργητὴν.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς καπνοκαλλιέργειας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1951 καὶ ἐφεξῆς.

*Ἄρθρον 2.

1. Πᾶς καλλιεργητὴς καπνοῦ ὀφείλει πρὸ πάσης φυτεύσεως καὶ ἐντὸς προθεσμίας ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐπιδώσῃ δῆλωσιν εἰς τριπλοῦν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἐφορίαν Καπνοῦ διὰ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ὑπάγεται ἡ καλλιεργηθισμένη ἔκτασις.

Ἐσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθῆσεται ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως ὡς καὶ ὁ τρόπος συντάξεως, θεωρήσεως καὶ μεταγραφῆς αὐτῆς.

2. Ὁ Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ὀφείλει ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ὀρισθείσης, διὰ τὴν ἐπίδοσιν δηλώσεων παρὰ τῶν καπνοκαλλιεργητῶν, νὰ ὑποβάλῃ ταύτας εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἐφορίαν Καπνοῦ.

3. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων τῶν καλλιεργητῶν γίνεται πρᾶξις θεωρήσεως ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ, ἣτις ἔχει ἰσχὴν ἀδείας καλλιέργειας καπνοῦ διὰ τὴν παρ' ἐκάστου καλλιεργητοῦ καλλιεργηθισομένην ἔκτασιν.

4. Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρατείνωνται αἱ προθεσμίαι τῶν ἀνωτέρω παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ παράτασις αὕτη δύναται νὰ γίνεται εἴτε δι' ἄπασαν τὴν Χώραν εἴτε δι' ὀρισμένας περιφέρειας, ἀνεξαρτήτως δὲ τοῦ ἂν ἔληξαν ἢ μὴ αἱ προθεσμίαι αὗται.

*Ἄρθρον 3.

Μεταβίβασις μερικὴ ἢ ὀλικὴ τῶν ἐκ τῆς τεθεωρημένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἐφόρου Καπνοῦ δηλώσεως φυτεύσεως καπνοῦ δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κατόχου τῆς δηλώσεως. Περὶ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης συντάσσεται πρᾶξις τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς τεθεωρημένης δηλώσεως, μεταγραφομένης ταύτης ἐκ νέου εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῆς Ἐφορίας Καπνοῦ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ εἰς δὴν ἐγένετο ἡ μεταβίβασις.

*Ἄρθρον 4.

1. Ἐὰν ὑπὸ τοῦ καπνοκαλλιεργητοῦ δὲν ὑποβληθῇ ἐντὸς τῶν τασσομένων προθεσμιῶν δῆλωσις φυτεύσεως ἢ ὑποβληθῇ τοιαύτη ἀνακριθεὶς ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν καλλιεργηθέντων στρεμμάτων ὁ παραβάτης τιμωρεῖται διὰ προστίμου, συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος.

Ἐὰν ἡ τοιαύτη παράβασις διαπιστωθῇ πρὸ τῆς συλλογῆς τοῦ καπνοῦ εἰς τὸν καπνοκαλλιεργητὴν χορηγεῖται ἀδεία καλλιέργειας καπνοῦ διὰ τῆς μὴ δηλωθέντα στρέμματα. Ἐὰν ὁμοίως ἡ διαπίστωσις διὰ τῆς παραβάσεως γίνῃ μετὰ τὴν συλλογὴν, ὁ συλλεγεὶς καπνὸς καταστρέφεται καὶ δὲν ἀποδίδεται εἰς τὸν κάτοχον παρὰ μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ προστίμου, ἢ, ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως προσφυγῆς κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ, μετὰ τὴν παρακατάθεσιν τοῦ προστίμου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθήκων καὶ Δανείων.

2. Δήμαρχοι ἢ Πρόεδροι Κοινοτήτων παραλείποντες τὴν ἐπιβολὴν εἰς τὰς Ἐφορίας Καπνοῦ τῶν δηλώσεων φυτεύσεως

καπνοῦ ἐντὸς τῶν ὀριζομένων προθεσμιῶν, εὐθύνονται ἀστικῶς ἐναντι τῶν ζημιουμένων ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν ταύτης καλλιεργητῶν, τιμωροῦνται δὲ καὶ διὰ προστίμου συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος.

3. Πᾶσαι αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις, δηλώσεις, βεβαιώσεις καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν θεωρήσεις ὑπὸ τῶν Δημοσίων, Δημοτικῶν, ἢ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν, ὡς καὶ τὰ οἰαδήποτε σχετικὰ δικαιολογητικὰ τὰ συντασσόμενα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλη χαρτοσήμου.

*Ἄρθρον 5.

Πᾶσα παράβασις τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Νόμου τιμωρεῖται μὲ προστίμον μέχρι πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000) δραχμῶν ἐπιβαλλόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ἐφόρου Καπνοῦ ὑποκειμένης εἰς προσφυγὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται αἱ κείμεναι διατάξεις τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ φορολογίας καπνοῦ.

*Ἄρθρον 6.

Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας Ὑπουργῶν δύναται νὰ ἀναστέλλωνται, λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας αἱ περιοχαὶ εὐρίσκονται, διὰ τὰ καπνὰ τῆς ἐσοδείας 1950, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αἱ διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1193)38, «περὶ ὑποχρεωτικῆς συσκευασίας τοῦ καπνοῦ κλπ.» εἰς ὀρισμένας καπνικὰς περιοχάς.

*Ἄρθρον 7.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 18 ἕως καὶ 23 τοῦ Α. Νόμου 702)48 «περὶ λήψεως διαφόρων φορολογικῶν μέτρων», ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Νόμου 788)48, δι' ὧν ἀνεστάλη ἡ καταβολὴ τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τῶν καπνῶν εἰς φύλλα ἐσοδείας 1947 τῶν προοριζομένων πρὸς ἐξαγωγὴν, καὶ ἐρρυθμίσθησαν διάφορα ζητήματα προκύπτοντα ἐκ τῆς ἀναστολῆς ταύτης, ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν καπνῶν τῆς ἐσοδείας 1950 τῶν προοριζομένων πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀναστέλληται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ καταβολὴ τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τῶν καπνῶν εἰς φύλλα τῶν προοριζομένων πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν καὶ ἐπὶ τῶν μεταγενεστέρων τοῦ 1950 ἐσοδειῶν.

Ἐν περιπτώσει ἀναστολῆς ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 18 ἕως καὶ 23 τοῦ Α. Ν. 702)1948 ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 788)1948 καὶ ὡς τροποποιούνται διὰ τοῦ παρόντος.

*Ἄρθρον 8.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 788)48 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μεταβιβαζομένων καπνῶν ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ προσαύξεις ἀπὸ 20 ο)ο μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸν ἐγγεῖον φόρον, ἀναλόγως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τὸ ὁποῖον παρήλθει ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας κατοχῆς τῶν καπνῶν μέχρι τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου τούτου, ἐφ' ὅσον τὰ μεταβιβαζόμενα καπνὰ δὲν ἔχουσιν ὑποστῆ ἔμπρικτὴν ἐπεξεργασίαν.

Ἡ ἀνωτέρω προσαύξις δὲν ἐπιβάλλεται ἐὰν τὰ καπνὰ μεταβιβασθῶσιν ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ἐμπόρου, ἢ ἐὰν ἐντὸς τῆς αὐτῆς διμήνου προθεσμίας ὑποβληθῇ δῆλωσις εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐφορὸν Καπνοῦ, ὅτι ταῦτα προορίζονται δι' ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ καταβληθῇ ὁ ἐπ' αὐτῶν ἀναλογῶν ἐγγεῖος φόρος.

Ἐσαύτως δὲν ἐπιβάλλεται ἡ ἀνωτέρω προσαύξις προκειμένου περὶ καπνῶν τὰ ὁποῖα μεταβιβάζονται μετὰ τὴν ἐμπορικὴν ἐπεξεργασίαν αὐτῶν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν».

Ἡ προκειμένου περὶ καπνῶν ἐπεξεργασθέντων ἐμπορικῶς τὰ ὁποῖα μεταβιβάσθησαν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν μετὰ τὴν 1 Ἰουλίου 1950 δὲν ἐπιβάλλεται ἡ ἀνωτέρω προσαύξις.

*Ἄρθρον 9.

Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 788)48 προστίθεται δευτέρον ἐδάφειον ἔχον ὡς ἀκολούθως.

Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως καπνῶν ὑποστάντων ἐμπορικῆν ἐπεξεργασίαν, ὁ ἔργειος φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν 60 ο) τῆς τιμῆς τῆς ἀναγραφομένης εἰς τὸ συμφωνητικὸν ἀγοραπωλησίας.

Προκειμένου περὶ καπνῶν ἐπεξεργασθέντων ἐμπορικῶς τὰ ὁποῖα μετεβιβάσθησαν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν μετὰ τὴν 1ην Ἰουλίου 1950 ὁ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἔργειος φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν 60 ο) τῆς τιμῆς τῆς ἀναγραφομένης εἰς τὸ συμφωνητικὸν ἀγοραπωλησίας.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἀποδόσεως τοῦ παρακατατεθέντος ποσοῦ πλεόν τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένου ἔργειου φόρου διὰ τὰ μεταβιβασθέντα καπνὰ.

*Ἄρθρον 10.

Ἐἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α. Ν. 788)48 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 9.

«9. Προκειμένου περὶ καπνῶν τὰ ὁποῖα ἐδηλώθησαν ὅτι προσορίζονται δι' ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ συνεπείᾳ τούτου κατεβλήθη ὁ ἐπ' αὐτῶν ἔργειος φόρος, ἐπιστρέφεται ὁ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καταβληθείς ἔργειος φόρος ἐὰν τὰ καπνὰ ταῦτα ἐξαχθῶσι μεταγενεστέρως εἰς τὴν Ἀλλοδαπήν.

Διὰ τὴν ταιαύτην ἐπιστροφήν τοῦ δημοσίου φόρου ἀπαιτεῖται νὰ διαπιστωθῇ πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν καπνῶν, ἡ καταβολὴ τοῦ ἐπ' αὐτῶν ἔργειου φόρου καὶ προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τούτου.

Πρὸς τοῦτο ὑποχρεοῦται ὁ ἐνδιαφερόμενος καπνέμπορος ὅπως πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς ὑποβάλλῃ αἴτησιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐφορον Καπνοῦ».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1950.

*Ἄρθρον 11.

Τὸ ὑπὸ τῶν Ἐφοριῶν Καπνοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας βεβαιούμενον ὡς δημόσιον ἔσοδον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων βεβαιουμένων ἐσόδων, ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ταιούτων τῶν βεβαιουμένων ὑπὸ τῶν Ἐφορῶν Καπνοῦ ἐσόδων ὑπὲρ παντὸς ὀργανισμοῦ, Εἰδικοῦ Ταμείου κ.λ.π.

*Ἄρθρον 12.

Ὁ κατὰ μῆνα Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους διενεργούμενος γενικὸς ἔλεγχος τῶν ἀποθηκῶν καπνοῦ ἢ τιμωπείου εἰς φύλλα, δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀναβάλληται μέχρι τέλους Νοεμβρίου, εἴτε καὶ ἄπαται τὴν Χώραν εἴτε εἰς διμερισμάτα μόνον αὐτῆς.

*Ἄρθρον 13.

Ἐκ τοῦ ἐσόδου τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς καταναλώσεως καπνοῦ τοῦ οἴκου, ἔτους 1950—51 ἀποδίδεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Καπνεργατῶν ποσὸν 5.250.000.000 δραχμῶν.

Ἡ ἀπόδοσις αὕτη ἐνεργεῖται διὰ μηνιαίων ἰδῶσεων ὀριζομένων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

*Ἄρθρον 14.

1. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων εἰσαγωγῆς διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων σιγαρέτων, καπνοῦ πίπας, πούρων καὶ τιμωπείου, ἀλλοδαπῆς προελεύσεως, ἐφ' ὅσον τὸ βάρος τούτων δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν χιλιόγραμμον καὶ προορίζονται πρὸς ἀτομικὴν χρῆσιν τῶν παραληπτῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων εἰσαγωγῆς παρ' ἐπιβατῶν σιγαρέτων, καπνοῦ πίπας καὶ πούρων ἀλλοδαπῆς προελεύσεως, πέραν τῶν ὑπὸ τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 2)1937 ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, καθοριζομένων ποσοτήτων, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπὶ πλεόν βάρος τούτων δὲν ὑπερβαίνει ὡσαύτως τὸ ἐν χιλιόγραμμον καὶ προσίζονται πρὸς ἀτομικὴν χρῆσιν τῶν ἐπιβατῶν, δύναται ὁ Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ὀρίξῃ, δι' ἀποφάσεώς του, τρέπον βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων ἀναλογούντων ἐκάστοτε φόρου καταναλώσεως, εἰδικῆς φορολογίας στρατιωτικοῦ σιγαρέτου καὶ εἰσφορᾶς ἔρανου Βορείων Ἐπαρχιῶν Ἑλλάδος, διάφορον τοῦ ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων προβλεπομένου.

2. Διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως ὀρίζονται καὶ τὰ τῆς νομιμοποιήσεως τῆς κατοχῆς, τῶν περὶ ὧν ἡ ἀνωτέρω παράγραφος εἰδῶν, ὑπὸ τῶν παραληπτῶν τῶν.

Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν παραληπτῶν καὶ παντὸς τρίτου πρὸς ἐμπορίαν διάδοσις τῶν εἰδῶν τούτων.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς παρούσης παραγράφου, ὡς καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιβάλλονται αἱ κυρώσεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 70, 74, 83 καὶ 89 τοῦ Κώδικος Νόμων περὶ Φορολογίας τοῦ Καπνοῦ, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

*Ἄρθρον 15.

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προσαρμύζονται εἰς τὰς ἐκάστοτε κρατούσας οικονομικὰς συνθήκας τὰ προβλεπόμενα πρόστιμα κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν διατάξεων τῶν νόμων 4660)1930 περὶ ἀναταλλήλων πρὸς καλλιέργειαν καπνοῦ ἐδαφῶν, 5112)1931 περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καλλιέργειας καπνοῦ εἰς ὀρισμένας περιφέρειάς καὶ 1193)1938 ἀπερὶ ὑποχρεωτικῆς χωρικῆς συσκευασίας καπνοῦ, ὡς οὗτοι ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

*Ἄρθρον 16.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 1071)1949 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

1. Τὰ ἐπὶ παραβάσει τῶν νόμων περὶ φορολογίας καπνοῦ καὶ σιγαροχάρτου κατασχόμενα σιγαροχάρτον, μηχανήματα ἐν γένει, ὡς καὶ ὁ καπνὸς καὶ τὰ καπνοβιομηχανικὰ προϊόντα, ὧν δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἐκποίηση, καταστρέφονται ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 477)1945 ὀριζομένης ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενα.

*Ἄρθρον 17.

1. Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 4007)1929, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως: «Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ, ὑποκειμένης εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάτων, ἐπιβάλλεται πρόσθετον τέλος μέχρι δραχμῶν 5.000.000 εἰς τοὺς κατέχοντας σιγαροχάρτον τῶν καπνοπαραγωγῶν εἰς ἅς περιφέρειάς ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τοιούτου σιγαροχάρτου. ὡς καὶ εἰς τοὺς κατέχοντας τοιούτον σιγαροχάρτον εἰς ἅς περιφέρειάς ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τοιούτου, ἐφ' ὅσον οἱ κάτοχοι τούτου δὲν εἶναι ἐφοδιασμένοι μὲ τὰς κατὰ νόμον ἀδείκας ἀγορᾶς καὶ χρησιμοποίησεως σιγαροχάρτου καπνοπαραγωγῶν».

2. Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἄν. Νόμου 530)1937, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 4007)1929, ἐφαρμόζονται καί:

α) Κατὰ τῶν εἰς οὗς ἀνατίθεται ἡ διάδοσις τῶν φυλλαδίων σιγαροχάρτου εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς διὰ πάντων πλημμελῆ διάδοσιν τούτου, εἴτε εἰς δικαιουμένους σιγαροχάρτου καπνοπαραγωγῶν, εἴτε μὴ, ἢ καὶ διὰ πάντων παραλειψῶν ἐν γένει αὐτῶν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐνεργειῶν πρὸς διάδοσιν τοῦ σιγαροχάρτου.

β) Κατὰ παντὸς χορηγοῦντος ἀνακριτῆ βεβαίωσιν ὅτι καπνοπαραγωγὸς ἢ μέλη τῆς οἰκογενείας τούτου τυγχάνουσι καπνιστῶν καί

γ) Κατὰ τῶν χρησιμοποιούντων σιγαροχάρτον των καπνοπαραγωγῶν κατὰ παράβασιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἄν. Νόμου 530)1937».

*Ἄρθρον 18.

Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 7)ἠ) Δικεμβρίου 1947 Νόμ. Διατάγματος «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀφορώντων τὴν διώξιν τοῦ λαθρομπορίου κλπ.», ὡς τοῦτο ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 564)48 Νομ. Διατάγματος, δὲν ἔχει ἐφαρμογήν, προκειμένου περὶ προσωπῶν ὑποπιπτόντων καὶ ὑποτροπῆν εἰς παράβασιν τῶν κειμένων διατάξεων περὶ φορολογίας καπνοῦ καὶ σιγαροχάρτου.

Άρθρον 19.

1. Πράξ τῆ ἐδρᾶ ἐκείτης Ἐφορίας Καπνοῦ συνιστᾶται ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη α) ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀντικληρωτοῦ του ὡς Προέδρου, β) τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ καὶ γ) τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου ἐξ ἐτέρου δημοσίου υπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς μελῶν εἰς τὴν παραπέμπονται αἱ ὑποθέσεις οἱ ἀφορῶσαι ἐλλείμματα ἢ πλεονάσματα ἐπὶ καπνῶν τῶν καπνοπαραγωγῶν ἐσοδείων 1948 καὶ 1949 διαπιστωθέντα κατὰ τοὺς μέγρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνεργηθέντες ἐλέγχους ἀποφικῶν καπνοῦ ἐφ' ὅσον δὲν ἤσκηθη ἢ ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων προβλεπομένη προσφυγή.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς γενικὰς συνδητικὰς αἰτινας ἐπικράτου κατ' ὄν χρόνον προέκυψαν τὰ ἐλλείμματα ἢ πλεονάσματα ὡς καὶ τὰ συντρέχοντα δι' ἕκαστον παραβάτην καπνοπαραγωγὸν πραγματικὰ περιστατικὰ, κρίνει ἐκ τῶν ἐνότων καὶ ἀποφασίζει κατ' ἐλευθέραν κρίσιν ἐὰν ταῦτα τυγχάνουσι δεδικαιολογημένα ἢ μὴ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς μὲρ φωνῆ ὀρθῆς κρίσεως δύναται νὰ αἰτητᾶ πληροφορίας παρα τῶν δημοσίων ἢ δημοτικῶν καὶ νομοτικῶν ἀρχῶν, νὰ ἐξετάξῃ μάρτυρας, δέχεται ὑπομνήματα καὶ νὰ καλῆ τοὺς ἐνδιαφερομένους καπνοπαραγωγούς πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν καὶ στοιχείων.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ ὑποχρεούται νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν τῆς ἐντὸς ἐξαμήνου προθέσεως ἀπὸ τῆς παρακομῆς τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ.

Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῆ ἐπὶ ἐν εἰσέτι τρίμηνον δι' ἀπαράσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ ἐπίσημα πρακτικά.

4. Οἱ παραγωγοὶ διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει ἐξ ὀλοκλήρου δεδικαιολογημένον τὸ διαπιστωθέν ἐλλείμμα ἢ πλεονάσμα, ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλεπομένων ποινικῶν καὶ διοικητικῶν κυρώσεων καὶ αἱ σχετικαὶ ὑποθέσεις θεωροῦνται περαιωμένα.

Κατὰ τῶν παραγωγῶν διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει ἐν μέρει μόνον δεδικαιολογημένον τὸ ἐλλείμμα ἢ πλεονάσμα, ὁ Ἐφορος Καπνοῦ ἐκδίδει τὴν ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων προβλεπομένην ἀπόφασιν.

Κατὰ τῶν παραγωγῶν διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει ἐν μέρει μόνον δεδικαιολογημένον τὸ ἐλλείμμα ἢ πλεονάσμα, ὁ Ἐφορος Καπνοῦ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν του διὰ τὸ μὴ δεδικαιολογημένον τμήμα αὐτοῦ.

5. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει δεδικαιολογημένον ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ τὸ διαπιστωθέν ἐλλείμμα ἢ πλεονάσμα, ὁ Ἐφορος Καπνοῦ θάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναθεωρεῖ τὴν τυχόν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασίν του καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἐκπτώσιν ἢ ἐπιστροφήν κατὰ περίπτωσιν τοῦ ἐπιβληθέντος ὑπ' αὐτοῦ προστίμου.

6. Γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ὀρίζεται παρὰ τοῦ Προέδρου ταύτης εἰς καπνικὸς ὑπάλληλος ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ἐτερος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος.

7. Εἰς τὴν περίπτωσιν εἰς τὴν ἐδρᾶν τῆς Ἐφορίας Καπνοῦ ἐν ἐδρᾶσι Πρωτοδικεῖον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προσεδρεύει Εἰρηνοδίκης.

Άρθρον 20.

Ἀπαλλάσσονται ἐκ τῆς καταβολῆς παντὸς φόρου, τέλους εἰσφορᾶς κρατήσεως κλπ. ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων, τῶν ἀφορῶν Ἰατρικῶν, Ὀργανισμῶν κλπ. ἢ Κοινοπραξία Ἐνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν (Κ.Υ.Δ.Ε.Π.) καὶ αἱ κατ' ἐντολήν αὐτῆς ἐνεργούσιν Γεωργικαὶ Συνεταιρισμοὶ Ὀργανώσεις διὰ τὰ εἶδη ἰματισμοῦ κλπ. ἅτινα ἀνέλθον νὰ διανεύουν ἢ διένειμον εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης εἰς ἐκτέλεσιν συμβάσεων συναρθεῖσάν μετὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημοσίον ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Κ.Υ.Δ.Ε.Π. δύναμις κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ἰπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονο-

μίας καὶ Γεωργίας, ἐκδοθεῖσάν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 106)1946 Συντ. Πράξεως.

Άρθρον 21.

Τὸ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 3 τῆς Συντακτ. Πράξεως 106)46 ἀπεριτροποποίησεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 55)1945 Συντ. Πράξεως περὶ μεταβιβάσεως τῷ Δημοσίῳ τῆς κυριότητος τῶν καπνῶν περὶ ὧν ὁ ὑπ' ἀριθ. 288)1945 Ἀναγκ. Νόμος καθοριζόμενον ὑπὲρ τῶν καπνεργατῶν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης ποσοστὸν 15 ο) ἐκ τοῦ ἡμίσεος τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τῶν καπνῶν περὶ ὧν ὁ ὑπ' ἀριθ. 288)1945 Α. Ν. καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 55)1945 Συντ. Πράξις, δύναται νὰ καταβληθῆ εἰς τοὺς δικαιούχους καὶ εἰς χρήμα κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τῶν Ἰπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας ὀρισθησόμενα.

Δικαιούχοι τῆς οἰκονομικῆς ταύτης ἐνισχύσεως εἶναι οἱ καπνεργατᾶι τῶν περιφερειῶν Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης οἱ ἀποδεδειγμένως ἐργασθέντες διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ συντήρησιν τῶν ἀνωτέρω καπνῶν μέχρι τῆς μεταβιβάσεως τούτων κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημοσίον δύναμι τῆς ὑπ' ἀριθ. 55)45 Συντ. Πράξεως.

Τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον ἕκαστος τῶν ἀνωτέρω καπνεργατῶν δικαιούται νὰ λάβῃ, ἀποδίδεται καθ' ἑαυτὸν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως διὰ τέλη χαρτοσήμου καὶ διὰ κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἢ ὑπὲρ τρίτων.

Άρθρον 22.

1. Ἡ ἐν ἀρθρῳ 16 τοῦ Ν. Δ. 1071)1949 φράσις «παλαιὸι πολεμιστᾶι» διαγράφεται.

2. Κυροῦνται:

α) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 371 τῆς 20-5-1949 Πράξις τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ἣς ἐνεκρίθη ἡ καταβολὴ συμπληρωματικῶν τιμῆματος εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς πωλητὰς καπνῶν ἐσοδείας 1948, ἔχουσα οὕτω:

ΤΟ ἸΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

«Λαθὸν ὑπ' ὄψει σχετικῆν εἰσήγησιν τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκθέσαντος:

α) Ὅτι, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ὑπὸ τῆς Διεθνούς Καπιναγορᾶς προσφερομένων τιμῶν, αἰτινας δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν ὑπὸ τῶν παραγωγῶν πραγματοποιήσιν τιμῶν ἀναλόγων πρὸς τὸ κόστος καλλιέργειας καὶ τὰς δαπάνας συντηρήσεως αὐτῶν, παρίσταται ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι καὶ διὰ τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1948 προστατευτικὰ διὰ τοὺς καπνοπαραγωγούς μέτρα καθ' ὃ μέτρον εἶναι τοῦτο δυνατόν καὶ εἰς βαθμὴν μὴ δυσχεραίνοντα τὴν ἀπορρόφησιν καὶ ἐξαγωγῆν τῶν καπνῶν.

β) Ὅτι, πρὸς τοῦτο, δεόν νὰ καθορισθῆ διὰ τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1948 ὡς προστατευτικὴ τιμὴ τὸ 200πλάσιον τῆς προπολεμικῆς τοιαύτης.

γ) Ὅτι, ἐν ὄψει τῆς ἀνωτέρας ποιότητος τῶν καπνῶν ἐσοδείας 1948 καὶ τῶν μέχρι τούδε πραγματοποιηθεῖσάν τιμῶν ἐπὶ τῶν καπνῶν τούτων, δικαιολογεῖται καθορισμὸς ἠϋξημένων ἐμπορικῶν τιμῶν ἐν σχέσει μετὰ τὰς πραγματοποιηθεῖσας τοιαύτας ἐπὶ καπνῶν ἐσοδείας 1947, κατὰ ποσοστὸν μέχρι 200 ο), ἀλόγως τῆς κατὰ περιφερείας ποιοτικῆς διαφορᾶς καὶ τῶν τιμῶν, εἰς ὅς μέχρι τούδε ἐγένοντο ἀγοραπωλητικαί.

δ) Ὅτι, τὴν διαφορὰν μετὰ τῆς οὕτω ὀρισθησομένης ἐμπορικῆς τιμῆς καὶ τῆς προστατευτικῆς τοιαύτης, δεόν νὰ καταβάλλῃ τὸ Κράτος εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς ὡς συμπληρωματικὸν τίμημα.

Ἀποφασίζει:

1) Ὅπως διὰ τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1948 καθορισθῆ προστατευτικὴ τιμὴ τὸ 200πλάσιον τῆς προπολεμικῆς τοιαύτης. Ὡς προπολεμικὴ τιμὴ νοεῖται ἡ προβλεφθεῖσα τοιαύτη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 526)2.6.48 Πράξεως τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου (παράγραφοι III καὶ IV) διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς προστατευτικῆς τιμῆς τῶν καπνῶν ἐσοδείας 1947.

2) Ὅπως ὡς ἐμπορικὴ τιμὴ, τὴν ὅποιαν ὁ καπνοπαραγωγὸς δικαιούται νὰ ἐπιζητήσῃ κατὰ τὴν διαπραγματεύσιν τῆς πωλήσεως τῶν καπνῶν τοῦ ἐσοδείας 1948 παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, καθορισθῆ, ἡ πραγματοποιηθεῖσα ἐν ἐκάστῳ χωρίῳ μέση τιμὴ ἐπὶ καπνῶν ἐσοδείας 1947 προσηχημένη κατὰ περιφε-

ρείας και ποσοστά ως κάτωθι :

Περιφέρειαι παραγωγής καπνών	Ποσοστά προσιζή- σεως εμπορικής τιμής
Σιατιστής και Βαθέες Σάμου	0
Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης (πλήν Σιδηροκάστρου και Νευροκοπίου)	10ο)ο
Κιλκίς	10ο)ο
Αιτωλοακαρνανίας Μυρωδάτα	10ο)ο
Νήσων (πλήν Βαθέος Σάμου)	10ο)ο
Ήρθεαίς	15ο)ο
Φλωρίνης	15ο)ο
Σωχού	15ο)ο
Θηβών	15ο)ο
Σιδηροκάστρου	15ο)ο
Νευροκοπίου	20ο)ο
Λοιπών περιφερειών και ποικιλιών	20ο)ο

3) Η ούτω όρισθείσα εμπορική τιμή δεν τυγχάνει υποχρεωτική αλλά υπόκειται εις αύξομειώσεις κατά την διαπραγματεύσειν της πωλήσεως του καπνού μεταξὺ τοῦ παραγωγού και τοῦ αγοραστοῦ λόγω ποιοτικῆς διαφορᾶς ἐν σχέσει μετὰ τὴν μέσην ποιότητα τῶν καπνῶν τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἐσοδείας 1947.

4) Ἐφ' ὅσον ἡ βᾶσει τῆς παρούσης ὁρισθησομένη μέση εμπορική τιμὴ τοῦ χωρίου, τὴν ὁποίαν δικαιούται νὰ ἐπιζητήσῃ ὁ καπνοπαραγωγὸς κατὰ τὴν πώλησιν τοῦ καπνοῦ του εἶναι μικροτέρα τοῦ 200πλάσιου τῆς προπολεμικῆς μέσης τιμῆς τοῦ αὐτοῦ χωρίου θὰ καταβληθῇ εἰς τὸν καπνοπαραγωγὸν ὑπὸ τῆς Α.Τ.Ε. εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὰ διὰ συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν και τῆς Α.Τ.Ε. ὁρισθησόμενα, ὡς συμπληρωματικὸν κατ' ὄκταν τίμημα, τὸ ποσόν, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς ὁρισθησομένης μέσης εμπορικῆς τιμῆς τοῦ χωρίου και τοῦ 200πλάσιου τῆς μέσης προπολεμικῆς τιμῆς τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ἀνεξαρτήτως τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιτύχῃ ὁ παραγωγὸς παρὰ τοῦ αγοραστοῦ κατὰ τὴν πώλησιν τῶν καπνῶν του.

5) Εἰς τὴν διὰ τῆς παρούσης προβλεπομένην ρύθμισιν ὑπάγονται και τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος ταύτης πωληθέντα ὑπὸ τῶν παραγωγῶν καπνᾶ ἐσοδείας 1948.

Διὰ τὰ καπνὰ ταῦτα, ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ εἰς ἣν ἠγοράσθησαν εἶναι μικροτέρα τῆς πραγματοποιηθησομένης ἐν τῷ χωρίῳ μέσης εμπορικῆς τιμῆς, ὁ αγοραστής υποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν παραγωγόν, συμπληρωματικῶς, ποσὸν ἴσον μετὰ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν πράγματι κατέβαλε και τῆς πραγματοποιηθησομένης ἐν τῷ χωρίῳ μέσης εμπορικῆς τιμῆς, ἐπὶ τῶν κλώνων, ἅτινα ἤθελον πωληθῆν ὅπῃ τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης και ἐφεξῆς. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς ταύτης δεόν νὰ ἔχῃ συντελεσθῇ ἡ πώλησις τοῦ 75 ο)ο τοῦλάχιστον τῶν κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς παρούσης ὑπαρχόντων ἐν τῷ χωρίῳ ἀπωλήτων καπνῶν ἐσοδείας 1948.

Εἰς περιπτώσειν καθ' ἣν τὰ καπνὰ χωρίου τινὸς ἔχουσι πωληθῆν εἰς τὸ σύνολον, ἢ εἰς ποσοτὸν μεγαλύτερον τοῦ 75 ο)ο πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης, ὡς τιμὴ, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ συμπληρώσῃ ὁ αγοραστής, θὰ ληφθῇ ἡ ἐφεξῆς πραγματοποιηθησομένη τιμὴ τοῦ ἐκ τῶν χωρίων τῆς αὐτῆς περιφέρειας ἔχοντος τὴν αὐτὴν εμπορικήν τιμὴν, ὡς αὕτη προβλέπεται ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τῆς παρούσης, ἐλλείψει δὲ χωρίου ἐν τῇ περιφερείᾳ ἔχοντος τὴν αὐτὴν εμπορικήν τιμὴν, ὡς μέτρον συγχρίσεως θὰ ληφθῇ ἡ πραγματοποιηθησομένη ἐφεξῆς τιμὴ ἐπὶ καπνῶν χωρίου τῆς αὐτῆς περιφέρειας, τοῦ ὁποίου ἡ εμπορική τιμὴ προσεγγίζει περισσότερο πρὸς τὴν εμπορικήν τιμὴν τοῦ χωρίου, ὅπερ ἐπώλησε τὰ καπνὰ του ἐν τῷ σύνολῳ ἢ κατὰ ποσοτὸν 75 ο)ο τοῦλάχιστον.

6) Δὲν δικαιούνται συμπληρωματικὸν τίμημα τὰ καπνὰ τῶν χωρίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ πραγματοποιηθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1948 μέση τιμὴ πωλήσεως ἐπὶ τῶν καπνῶν ἐσοδείας 1947 και παλαιότερας, προσαυξανομένη κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τῆς παρούσης προβλεπόμενα ποσοστά, ὑπερβαίνει τὸ 200πλάσιον τῆς προπολεμικῆς τιμῆς, ὡς και τὰ καπνὰ χωρίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ μέση τιμὴ πωλήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1947 ὑπερέβη τὸ 200πλάσιον τῆς προπολεμικῆς τιμῆς.

7) Διὰ τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς τοῦ ποσοῦ τοῦ συμπληρωματικῆς τιμήματος διὰ τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1948, ὡς και διὰ τὸ ὀφειλόμενον εἰσέτι τοιοῦτον διὰ τὰ καπνὰ ἐσο-

δείας 1947, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐγγράψαι σχετικὴν πίστωσιν εἰς εἰδικὸν Κεφάλαιον και ἄρθρον τοῦ Πρωτολογισμοῦ χρήσεως 1949, 50.

8) Ὁ Ἀτόνομος Ὄργανισμὸς Ἑλληνικοῦ Καπνοῦ, βᾶσει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης θέλει προσδιορίσει τὴν κατὰ χωρίον προστατευτικὴν και εμπορικήν τιμὴν τῶν καπνῶν ἐσοδείας 1948 και θέλει συντάξαι και ἀνακοινώσαι τοὺς πίνακας τιμῶν (προστατευτικῆς και εμπορικῆς) τοῦ καταβληθέντος συμπληρωματικῆς κατ' ὄκταν τιμήματος δι' ἕκαστον χωρίον μετὰ σχετικῶν ὁδηγιῶν πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν ἐξαρμογήν τῆς παρούσης.

9) Οὐδεμία προμოდότησις θὰ γίνῃ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν καπνῶν ἐσοδείας 1948.

10) Ἡ παρούσα κυρωθήσεται διὰ Νόμου μερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

β) Ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συναρθεῖσα ἀπὸ 5-12-1949 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου και τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

γ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 204)1-3-50 Πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ καταβολὴ συμπληρωματικῆς τιμήματος εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς, πωλητὰς καπνῶν ἐσοδείας 1949, ἔχουσα οὕτω:

ΤΟ ὙΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψει σχετικὴν πράξιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς και εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας,

Ἀποφασίζει :

1. Καθορίζει ὡς προστατευτικὴν τιμὴν διὰ τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1949 τὸ 230πλάσιον τῆς προπολεμικῆς τιμῆς. Ὡς προπολεμικὴ τιμὴ νοεῖται ἡ προβλεφθεῖσα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 526)2.6.48 και 371)20.5.49 Πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Καθορίζει ὡς εμπορικήν τιμὴν, τὴν ὁποίαν ὁ καπνοπαραγωγὸς δικαιούται νὰ ἐπιζητήσῃ παρὰ τοῦ αγοραστοῦ κατὰ τὴν διαπραγματεύσειν τῆς πωλήσεως τῶν καπνῶν του ἐσοδείας 1949, τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ἐν ἑκάστῳ χωρίῳ μέσην τιμὴν ἐπὶ καπνῶν ἐσοδείας 1948 μειωμένην ἢ προσηυξημένην κατὰ περιφέρειας, ὡς κάτωθι :

Ἀνατολικὴ Μακεδονία—Θράκη και περιφέρεια Καστοριᾶς μειωμένην κατὰ 10 ο)ο, περιφέρεια Σιατιστής, Βοῖου, Κατερίνης και ποικιλίαι Μπασμᾶ περιφερειῶν Ζαγκλιβερίου και Λαγκαδᾶ μειωμένην κατὰ 5 ο)ο. Λοιπαὶ ποικιλίαι περιφερειῶν Ζαγκλιβερίου και Λαγκαδᾶ ἠυξημένην κατὰ 10 ο)ο. Περιφέρειαι Σωχοῦ και Παιονίας τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ἐπὶ καπνῶν ἐσοδείας 1948. Περιφέρειαι Ἐρθεαίς και Ἀλμωπίας ἠυξημένην κατὰ 15 ο)ο. Λοιπαὶ περιφέρειαι ἠυξημένην κατὰ 10 ο)ο.

3. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τῆς παρούσης προβλεπομένη εμπορική τιμὴ δὲν τυγχάνει υποχρεωτική, ἀλλ' ὑπόκειται εἰς αύξομειώσεις κατὰ τὴν διαπραγματεύσειν τοῦ καπνοῦ μεταξὺ τοῦ παραγωγοῦ και τοῦ αγοραστοῦ, λόγω ποιοτικῆς διαφορᾶς ἐν σχέσει μετὰ τὴν μέσην ποιότητα τῶν καπνῶν τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἐσοδείας 1948.

4) Ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τῆς παρούσης μέση εμπορική τιμὴ τοῦ χωρίου, τὴν ὁποίαν δικαιούται νὰ ἐπιζητήσῃ ὁ καπνοπαραγωγὸς κατὰ τὴν πώλησιν τοῦ καπνοῦ του, εἶναι μικροτέρα τοῦ 230πλάσιου τῆς προπολεμικῆς μέσης τιμῆς τοῦ αὐτοῦ χωρίου, θὰ καταβληθῇ εἰς τὸν καπνοπαραγωγὸν ὑπὸ τῆς Α.Τ.Ε. εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὰ διὰ συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν και τῆς Α.Τ.Ε. ὁρισθησόμενα, ὡς συμπληρωματικὸν κατ' ὄκταν τίμημα τὸ ποσόν ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς ὡς ἀνω μέσης εμπορικῆς τιμῆς τοῦ χωρίου και τοῦ 230πλάσιου τῆς μέσης προπολεμικῆς τιμῆς τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ἀνεξαρτήτως τῆς τιμῆς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιτύχῃ ὁ παραγωγὸς παρὰ τοῦ αγοραστοῦ κατὰ τὴν πώλησιν τῶν καπνῶν του.

5) Διὰ τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς τοῦ ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου προβλεπομένου συμπληρωματικῆς τιμήματος...

ψει σχετικήν πίστωσην εἰς εἰδικὸν κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

6) Δὲν δικαιούνται συμπληρωματικοῦ τιμήματος τὰ καπνὰ τῶν χωρίων, τῶν ὁποίων ἡ μέση τιμὴ πωλήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1949 ὑπερέβη τὸ 230πλάσιον τῆς προπολεμικῆς τιμῆς. ὡς καὶ τὰ καπνὰ τῶν χωρίων, διὰ τὰ ὁποῖα ἡ ὀριζομένη ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τῆς παρούσης ἐμπορικῆς τιμὴ ὑπερβαίνει τὸ 230πλάσιον τῆς προπολεμικῆς.

7) Ὁ Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς Ἑλληνικοῦ Καπνοῦ θέλει ὑπολοίψει ἐπὶ τῆ βάζης τῶν διατάξεων τῆς παρούσης τὴν προστατευτικὴν καὶ τὴν ἐμπορικὴν τιμὴν τῶν καπνῶν ἐσοδείας 1949 δι' ἕκαστον χωρίον καὶ θέλει ἐκδώσει εἰδικὸν τεῦχος περιλαμβάνον τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ καταβλητέον συμπληρωματικὸν κατ' ὁκτὸν τίμημα δι' ἕκαστον χωρίον, καὶ σχετικὰς ὁδηγίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης.

8) Ἡ παρούσα κυρωθήσεται διὰ Νόμου μερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

δ) Ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συναρθεῖσα ἀπὸ 19.9.1950 σύμβασις μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ε) Ἡ ὑπ' ἀριθ. Π. 17812)21.11.49 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐρρυθμίσθησαν περιπτώσεις ἐλλειμμάτων καπνοῦ τῶν παραγωγῶν μέχρι 20 ο)ο καὶ πλεονασμάτων μέχρι 30 ο)ο πέραν τοῦ νομίμου ὁρίου, τὰ ὁποῖα διεπιστώθησαν κατὰ τοὺς ἐλέγχους τῶν καπναποθρηκῶν.

στ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1034)13-12-1949 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ τῶν τιμῶν λιανικῆς πωλήσεως τῶν σιγαρέττων καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῶν φόρου καταναλώσεως, δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 348 ἔτους 1949 ΦΕΚ (Τ. Α').

ζ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1035)13-12-1949 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ χορηγήσεως πιστώσεως εἰς ἐνόητους ταινίας φορολογίας καπνοῦ πρὸς τὰς Καπνοβιομηχανίας, δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 348 ἔτους 1949 ΦΕΚ (τεῦχος Α').

η) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 745)8-8-1950 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ ἰσχύοντος συστήματος καθορισμοῦ τῶν τιμῶν λιανικῆς πωλήσεως τῶν σιγαρέττων», δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 172)1950 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α').

θ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 746)11.8.1950 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ παροχῆς πιστώσεως εἰς ἐνόητους ταινίας φορολογίας καπνοῦ πρὸς τὰς Καπνοβιομηχανίας» δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 173)1950 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ι.) Αἱ ὑπ' ἀριθ. Π. 11539)8-7-48, Μ. 8404)26-8-48, Κ. 15970)15-9-48, Σ. 1699)4-3-49, Σ. 2627)1-4-49, Π. 5096)16-4-49, Μ. 3720)4-5-49 καὶ Μ. 8045)26-8-49 διατάχαι τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀπελλάγησαν τοῦ φόρου καταναλώσεως καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνεισπραττομένων εἰδικῶν εἰσφορῶν σιγαρέττα διανεμηθέντα εἰς τὰς Μηχανισμὰς Ἐνόπλων Δυνάμεων.

ια.) Αἱ ὑπ' ἀριθ. Π. 21331)16-12-48, Π. 21987)29-12-1948, Κ. 1882)7-2-1949, Μ. 1100)7-2-1949, Μ. 2045)8-3-49, Μ. 8563)9-5-49, Μ. 5369)22-6-49, Σ. 4736)22-6-49, Μ. 7970)24-8-49, Μ. 8391)5-9-49, Μ. 8392)5-9-49, Μ. 8465)7-9-49, Μ. 8466)7-9-49, Μ. 8540)8-9-49, Μ. 8544)8-9-49, Μ. 9563)4-10-49, Α. 23202)21-11-49, Π. 18995)19-12-49 καὶ Σ. 4160)19-5-50 διατάχαι τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀπελλάγησαν τοῦ φόρου καταναλώσεως καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνεισπραττομένων εἰδικῶν εἰσφορῶν σιγαρέττα διανεμηθέντα εἰς νοσηλευομένους εἰς Νοσοκομεία τραυματίας τοῦ Ἑθνικοῦ Στρατοῦ.

ιβ.) Αἱ ὑπ' ἀριθ. Μ. 12406)22-12-48, Μ. 1287)11-2-49, Μ. 20696)4-10-49, Μ. 20696 δις)4-10-49, Μ. 20696 τρίς)4-10-49, Μ. 20696 τετράκις)4-10-49, Μ. 7342)29-3-50, Μ. 7342 δις)29-3-50, Μ. 7342 τρίς)29-3-50, Μ. 7342 τετράκις)29-3-50, Μ. 9646)5-10-50, Μ. 9647)5-10-50, Μ. 9648)5-10-50 καὶ Μ. 9649)5-10-50 διατάχαι τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀπελλάγησαν τοῦ φόρου κατανα-

λώσεως καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνεισπραττομένων εἰδικῶν εἰσφορῶν σιγαρέττα χορηγηθέντα εἰς τὸ Ἴδρυμα ἢ Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου, διὰ τὴν ὑπὸ τούτου διάθεσιν τῶν εἰς τὰς μηχανισμὰς Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τοὺς εἰς τὰ Νοσοκομεία νοσηλευομένους τραυματίας τοῦ Ἑθνικοῦ Στρατοῦ, κα.

ιγ.) Ἡ ὑπ' ἀριθ. Τ 360)25-1-50 διατάχαι τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῆς ὁποίας ἀπελλάγησαν τοῦ φόρου καταναλώσεως καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνεισπραττομένων εἰσφορῶν σιγαρέττα διανεμηθέντα διὰ διαφημιστικὸς σκοποὺς εἰς Ἀμερικανὸς περιηγητάς.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κέρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΗΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΑΒΓΕΡΩΦ, Κ. ΖΕΡΒΑΣ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΒΕΛΑΡΧΟΣ, Α. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ, Α. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(4)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1526.

Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν ἰσῶν ἀφοροσῶν τὸ Δημοσίον.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ παρατάσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 16 παράγρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1323)1949 ὀριζομένης προθεσμίας», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 16 παρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1323)1949 ταχθεῖσα προθεσμία ἐνὸς ἔτους πρὸς ἀσκησιν ἀγωγῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, καθορισθῆσονται αἱ ὑποχρεώσεις τῶν συμβολαιογράφων διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἀπαιτούμενων στοιχείων πρὸς ἐγερσιν ἀγωγῶν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου.

Δι' ὁμοίου Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ συσταθῇ συνεργεῖον τριῶν ὑπερωριακῆς ἐργασίας παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ περατώσεως τῆς ἀπαιτούμενης ἐργασίας πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν περιπτώσεων, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1323)1949, κατ' ἃς τὸ Δημοσίον ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τῶν ἐπὶ κατοχῆς πωλητῶν, διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν ἐνεκα τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως κατὰστραφέντων κτηματικῶν ἀρχαίων, ὡς καὶ διὰ τὴν περιώσιν ἐτέρων φορολογικῶν ἀντικειμένων ἀρμοδιότητος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας.

"Αρθρον 3.

Η ισχύς του παρόντος αρχεται από της δημοσίευσής αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και εκτείνεται καθ' ύπαρξιν την Επιγράσειαν πλήν της δωδεκαμήνου. υποβληθείσεται δε προς κύρωσιν ἄρα τῆ ἐπαναλήψης τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΠΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΥΓ. ΘΕΟΔΟΥΡΗΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Φ. ΖΑΓΜΗΣ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΞΕΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝ. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΚΟΥΤΑΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΠΑ. ΛΑΓΑΚΟΣ

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1527.

Περὶ μετατροπῆς τῶν ἀγωνύμων μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀγωνύμων ἐταιριῶν εἰς ὀνομαστικάς.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου λεησεύσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγουσῆς καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης Ἀναγκ. Νόμου «περὶ μετατροπῆς τῶν ἀγωνύμων μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀγωνύμων ἐταιριῶν εἰς ὀνομαστικάς», ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

"Αρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος Νόμου τὸ ἀρθρον 35 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ διατάξις καταργεῖται, ἀπαγορευομένης τῆς ἐκδόσεως μετοχῶν εἰς τὸν κομιστήν. Τὸ κεφάλαιον ἐκάστης Ἀγωνύμου Ἐταιρείας θὰ διαιρεῖται ἐφεξῆς εἰς ἴσας μετοχὰς ὑποχρεωτικῶς ὀνομαστικάς.

"Αρθρον 2.

1. Διὰ πᾶσαν συμβατικὴν μεταβίβασιν τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἀπαιτοῦνται: α') Εἰδικὸν ἔγγραφον μεταβιβάσεως καταρτιζόμενον κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζόμενα ἢ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως περὶ μεταβιβάσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ ἐκχώρησεως τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

β') Ὁπισθογραφίαις τῶν μεταβιβαζομένων τίτλων καὶ.

γ') Καταχώρησις τῆς γενομένης μεταβιβάσεως εἰς εἰδικὰ βιβλία τηρούμενα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτου Ἐταιρείας, αἱ μετοχαὶ τῆς ὁποίας μεταβιβάζονται. Ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τοῦ τίτλου θεωρεῖται συντελεσθεῖσα ἄρα τῆ ἐγγραφῆ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκδοχέως εἰς τὰ εἰδικὰ βιβλία τῆς Ἐταιρείας.

Ἡ Ἐταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἀλλαγὴν ὀνόματος τινος εἰς τὰ βιβλία ταῦτα πρὶν ἢ περιέλθῃ αὐτῆ κακυρωμένον ἀντίγραφον τῆς πράξεως μεταβιβάσεως.

2. Τὸ ὡς ἄνω εἰδικὸν ἔγγραφον ἢ ἡ συμβολαιογραφικὴ πράξις δέον νὰ περιλαμβάνῃ α') τὸ ὄνομα τῶν μετοχῶν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν συμβαλλομένων, β') τὴν ἐπωνυμίαν τῆς Ἐταιρείας, ἧς ὁ τίτλος μεταβιβάζεται καὶ τὴν ἔδραν αὐτῆς, γ') τὴν σειρὰν καὶ τὸν ἀξίοντα ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν, δ') τὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν καὶ τὴν ὀνομαστικὴν τὴν ἀξίαν, ε') τὴν αἰτίαν τῆς μεταβιβάσεως, ὡς καὶ τὴν τιμὴν πωλήσεως τῶν μετοχῶν, στ') τὸν ἀριθμὸν τῶν μερισμα-

ταποδείξεων τῶν προσηρημένων ἐκάστῳ τίτλῳ, ζ') τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς μεταβιβάσεως καὶ ἠ') τὴν βεβαίωσιν ὅτι ὁ τίτλος ἔχει ὀπισθογραφηθῆ.

3. Ἐν ἡ περιπτώσει τρίτος ἐνεργεῖ κατ' ἐντολήν καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ μεταβιβαζόμενου προσώπου ἢ τοῦ προσώπου εἰς ὃ γίνεται ἡ μεταβίβασις δέον ν' ἀναγράφονται εἰς τὸ σχετικὸν εἰδικὸν ἔγγραφον ἢ τὴν συμβολαιογραφικὴν πράξιν καὶ τὸ ὄνομα τῶν μετοχῶν, ἐπάγγελμα καὶ διεύθυνσις τοῦ πληρεξουσίου.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταβίβασις διὰ τοῦ αὐτοῦ εἰδικοῦ ἐγγράφου τίτλων πλειθῶν τῆς μιᾶς ἐταιριῶν.

5. Τὸ εἰδικὸν ἔγγραφον τῆς μεταβιβάσεως καταρτίζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ συμβολαιογράφου μὲν ἢ χρηματιστοῦ ἂν ἡ μεταβίβασις γίνεται ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσῆς ὑπὸ συμβολαιογράφου δὲ ἡ Δημοσίας ὑπηρεσίας ἐξουσιοδοτημένης πρὸς τοῦτο διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

Ἡ ἀρμοδιότης τῶν συμβολαιογράφων ὁρίζεται, προκαίμενον περὶ τῆς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσῆς, μόνον ἐφ' ὅσον ἡ μεταβίβασις κυριότητος τῶν τίτλων εἶναι συνέπεια συγχρόνως καταρτιζομένης συμβάσεως δι' ἣν ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ἀπαιτεῖται συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον.

Τὰ πρόσωπα τὰ καταρτίζοντα τὸ ὡς ἄνω ἔγγραφον ὑποχρεοῦνται νὰ ἐλέγχωσι τὴν αὐτότητα τοῦ μεταβιβαζόμενου προσώπου καὶ τοῦ προσώπου εἰς ὃ γίνεται ἡ μεταβίβασις ὡς καὶ τοῦ τυχόν τρίτου προσώπου τοῦ ἐνεργοῦντος κατ' ἐντολήν καὶ διὰ λογαριασμὸν ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐκδίδεται εἰς πέντε ἀντίτυπα διὰ χρήσεως χρημικοῦ χάρτου, ὑπογράφόμενα ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων καὶ τοῦ συντάξαντος τὸ ἔγγραφον.

Ὁ καταρτίζων τὸ ἔγγραφον τῆς μεταβιβάσεως ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ ἀνὰ ἐν ἀντίτυπον εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἢ εἰς τὸ πρόσωπον τὸ ἐνεργῶν διὰ λογαριασμὸν του, εἰς τὸν πωλητὴν ἢ εἰς τὸν πρόσωπον τὸ ἐνεργῶν διὰ λογαριασμὸν του, εἰς τὴν ἧς ὁ τίτλος μεταβιβάζεται Ἀνώνυμον Ἐταιρίαν ἔναντι ἀποδείξεως πρὸς καταχώρησιν ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς, εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν Συγκεντρώσεως Φορολογικῶν Στοιχείων ἑσάυτως ἔναντι ὀποδείξεως, ἐν δὲ ἀντίτυπον θὰ παραμείνῃ παρ' αὐτοῦ.

Γὰ ἀντίτυπα τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν Ἐταιρίαν καὶ τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν δέον νὰ διαβιβάζονται αὐταῖς τὸ βραδύτερον ἐντὸς 10 ἡμερῶν.

Ὁ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ συλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς μηνός, μὴ ἀπαλλασσομένων τῶν ὑπευθύνων καὶ τῶν διοικητικῶν κυρώσεων.

Ὁ ἀγοραστὴς δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν καταχώρησιν τῆς μεταβιβάσεως ἐπὶ τῆ ἐμφανίσει εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἐταιρίαν τοῦ ὀπισθογεγραμμένου τίτλου τῆς μετοχῆς καὶ τοῦ εἰς χεῖρας του ἔγγραφου τῆς μεταβιβάσεως.

6. Ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐνεργούσα τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν Ἀρχὴν προορίνεται εἰς ἀπάσας τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀναγκαίους πράξεις διὰ τὴν τελειώσιν τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἐκποιουμένων τίτλων.

7. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐγγεγραμμένος ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἐταιρείας ἀναγνωρίζεται ἀμαγῆτως ὡς κύριος τοῦ τίτλου ἔναντι παντὸς διεκδικούντος τυχὸν τοῦτον, τῆς Ἐταιρείας ἢ οἰουδήποτε τρίτου.

Τὸ Δημόσιον δύναται διὰ φορολογικῶν σκοποῦν νὰ θεωρήσῃ ὡς κύριον τῆς μετοχῆς πρόσωπον διάφορον τοῦ ἐμφανιζομένου εἰς τὰ εἰδικὰ βιβλία τῆς Ἐταιρείας.

8. Πᾶν πρόσωπον παραποιῶν στοιχεῖον ἢ ἔγγραφον περὶ τῆς πραγματικῆς κυριότητος ἐπὶ μετοχῆς ἢ ψευδῶς ἐμφανίζων αὐτὴν ὑπόκειται, ἐφ' ὅσον ἡ πράξις αὐτῆ δὲν τιμωρεῖται δι' αὐστηροτέρας ποινῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον 30 ἡμερῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

"Αρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον μεταβίβασις τῶν μετοχῶν ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου, τέλους, εισφορᾶς, δικαιώματος ἢ ἄλλης ἐπιβαρύνσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων ἐκτὸς τοῦ

κατά τον Νόμον 1641) 1919, ως συνεπληρώθη και έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, φόρου κληρονομιών, δωρεών και προικών.

Άρθρον 4.

1. Είς περίπτωσιν μεταξιδόσεως μετοχών λόγω κληρονομίας ή κληροδοσίας ή καταχώρησις αυτών εις τὰ κατά τον παρόντα νόμον βιβλία τής Έταιρίας επ' όνόματι των κληρονόμων και κληροδόχων γίνεται υπό ταύτης επί τή αίτησει τούτων και προσαγωγή των κατά τὰς κειμέναις διατάξεις άπαιτουμένων έγγραφων νομιμοποιήσεως.

2. Είς πάσαν περίπτωσιν κληρονομίας, κληροδοσίας, προικος ή δωρεάς μετοχών δέν έπιτρέπεται ή έγγραφή τούτων επ' όνόματι του νέου δικαιοδόχου άνευ πιστοποιητικού του άρμοδιου Οικονομικού. Έφόρου εμφανίζοντος ότι ενεχειρίσθη σχετικη φορολογική δήλωσις, τής παραδόσεως τής διατάξεως ταύτης συνεπαγομένης τας κυρώσεις του νόμου 1641) 1919. Η τοιαύτη καταχώρησις δέν να ενεργηται το βραδύτερον εντός προθεσμίας δέκα ήμερών από τής έκπνοης τής προθεσμίας προς υποβολήν τής φορολογικής δηλώσεως. Παρελθούσης άπράκτου τής προθεσμίας ταύτης αί μετοχή θεωρούνται αυτόδικαίως άκυραι, έφαρμοζομένων αναλόγως δι' αυτάς των διατάξεων των παραγρ. 4 και 5 του άρθρου 5.

Άρθρον 5.

1. Οι κάτοχοι των άνωθύμων μετοχών ήμεδαπών Άνωνύμων Έταιριών υποχρεούνται όπως εντός τριών μηνών από τής ισχύος του παρόντος προσαγάωσιν εις την Έταιρίαν ταύτη προς καταχώρησιν εις τὰ οικεία αυτής βιβλία και μετατροπήν των εις ονομαστικούς. Διά τούς διαμένοντας εις το έξωτερικόν ή προθεσμία αυτή όρίζεται έξάμηνος.

Πάσα μεταθίβασις άνωθύμου μετοχής μετά την έκπνοήν των άνωτέρω προθεσμιών είναι άκυρος.

2. Η μετατροπή ενεργείται κατόπιν ύπευθύνου δηλώσεως του κομιζοντος τον τίτλον προς την Έταιρίαν περί τής κυριότητος του.

Η Έταιρία υποχρεούται να έλέγξη την ταυτότητα του κομιστού, να αναγράφη επί του τίτλου το όνοματεπώνυμον του κυρίου και να καταχωρήση τούτο εις τὰ οικεία αυτής βιβλία.

Προκειμένου περί τίτλων εύρισκομένων εν τή άλλοδαπή άρμόδιαι δια την παραλαβήν τής κατά τὰ άνωτέρω δηλώσεως και τής αναγραφής του όνόματος του κυρίου επί του τίτλου είναι αί κατά τόπους Προξενικαί Αρχαί, αίτινες υποχρεούνται να άποστείλωσιν καταστάσιν περί των γενομένων μετατροπών μετά των σχετικών ως άνω δηλώσεων εις την οικείαν έταιρίαν δια την κατά τον παρόντα νόμον καταχώρησιν.

3. Οι κατέχοντες έξ οιασδήποτε αίτίας άνωθύμους μετοχάς άνηκούσας εις τρίτον υποχρεούνται να ζητήσωσιν εντός των αυτών προθεσμιών την μετατροπήν αυτών επ' όνόματι του κυρίου των.

4. Μετοχαι μη καταχωρηθείσαι και μη μετατραπέισαι κατά τὰς διατάξεις του παρόντος νόμου έμπροθέσμωως θεωρούνται αυτόδικαίως άκυραι, έκτός αν λόγχι άνωτέρας βίαις διαπιστούμενοι δι' άποφάσεως τής Έπιτροπής του Νόμου 5420) 1932, άκολουθουμένης τής σχετικής διαδικασίας του νόμου τούτου, ήμπόδισαν τον κύριον των μετοχών ή τον νόμιμον αντιπρόσωπον του από του να πραγματοποιηθή την μετατροπήν και καταχώρησιν αυτών.

Η περι τούτου αίτησις δέν να υποβληθῆ εντός άνατρεπτικής προθεσμίας 16 μηνών από τής ισχύος του παρόντος νόμου, κοινοποιουμένη νομίμως εντός τής αυτής ως άνω προθεσμίας και εις την έταιρίαν.

5. Εν περιπτώσει έκδόσεως άπορριπτικής άποφάσεως τής κατά την προηγουμένη παράγραφον Έπιτροπής ή παρόδου άπράκτου τής προθεσμίας τής προηγουμένης παραγράφου ή έταιρία υποχρεούται εντός δύο μηνών από τής έκδόσεως τής άποφάσεως τής Έπιτροπής ταύτης ή τής παρόδου τής αυτής ως άνω προθεσμίας να έκδώση άνευ άποζημιώσεως τινος επ' όνόματι του Έλληνικού Δημοσίου και παραδώση αυτόν νέας μετοχάς εις αντικατάστασιν των μετοχών ών δέν έγινεν καταχώρησις και μετατροπή κατά τὰς διατάξεις του παρόντος νόμου.

Διά κοινής άποφάσεως των Υπουργών Έθν. Οικονομίας

και Οικονομικών ρυθμίζονται τὰ τής έκποιήσεως των μετοχών, ών το προϊόν εισάγεται ως δημόσιον έσοδον.

6. Η Έταιρία υποχρεούται όπως τὰ μερίσματα ή τὰ τυχόν έπιστρεφόμενα κεφάλαια και κέρδη εν περιπτώσει μειώσεως αυτου ή διαλύσεως τής Έταιρίας τὰ άντιστοιχούντα εις τούς μη έμφανισθέντας προς καταγραφήν και μετατροπήν τίτλους εντός των προθεσμιών του παρόντος νόμου κρατη επί παρακαταθήκη μέχρις άποδόσεως αυτών εις τον άναγνωρισθίσηόμενον ως κύριον αυτών ή το Δημόσιον κατά περιπτώσιν.

7. Κατ' έξαιρέσιν τής παρ. 7 του άρθρου 2 του παρόντος εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών κατ' άνωτατον όριον από τής έκπνοης των προθεσμιών τής παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, οι διεκδικούντες την κυριότητα μετοχών μετατραπεισών εις ονομαστικάς συμφώσως προς τον παρόντα νόμον δέν να ενεργήσουν την περι τούτου άγωγήν εναντίον των εμφανιζομένων ως κυρίων των τίτλων και έξακολουθήσουν άμελητι την σχετικην διαδικασίαν, επιδιδομένου κεκρωμένου αντιγράφου τής τοιαύτης άγωγής εις την Έταιρίαν, ήτις σημεισι ταύτην εις τὰ κατά τον παρόντα νόμον βιβλία.

Εν τή περιπτώσει ταύτη ή έγγραφή του όριστικού κυρίου εις τὰ βιβλία τής Έταιρίας ενεργείται κατά το διατακτικόν τής όριστικής και τελεσιδικου άποφάσεως, κοινοποιουμένης τή Έταιρία δια δικαστικόν κλητήρος. Εν περιπτώσει άρνήσεως του ήττηθέντος δικδίκου όπως όπισθογραφηθή τὰς περιών ή δικη μετοχάς, αυται θεωρούνται αυτόδικαίως άκυραι και ή Άνωνυμος Έταιρία υποχρεούται να έκδώση εντός μηνιαίας προθεσμίας από τής κοινοποιήσεως αυτής τής σχετικής άποφάσεως νέας μετοχάς επ' όνόματι του προσώπου όπερ άναγνωρίζεται δια τής άποφάσεως του Δικαστηρίου ότι είναι ο πραγματικός κύριος.

Εν τή μεταξύ οιαδήποτε μερίσματα άντιστοιχούντα εις τὰς μετοχάς ή το τυχόν έπιστρεφόμενον κεφάλαιον εν περιπτώσει μειώσεως ή διαλύσεως τής Έταιρίας κρατείται επί παρακαταθήκη υπό τής Έταιρίας μέχρις άποδόσεως των εις τον άναγνωρισθίσηόμενον κύριον του τίτλου.

8. Εν πάση περιπτώσει όταν πρόσωπον τι ισχυρίζεται άπώλειαν ή κλοπήν των άνωθύμων μετοχών του όφείλει να υποβάλη εντός τής προθεσμίας τής παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αίτησιν εις το άρμόδιον δικαστήριον συμφώσως προς το άρθρον 81 του Ν. Δ. τής 17ης Ιουλίου 1923 δια την πιστοποίησιν του γεγονότος τούτου, επιδίδων εις την Άνωνυμον Έταιρίαν άκριβές αντίγραφον τής τοιαύτης αίτήσεως και να έξακολουθήση άμελητι την διαδικασίαν δια την έκδοσιν τής δικαστικής άποφάσεως.

9. Οι κληρονόμοι μετόχων άποθιωσάντων προ τής έκπνοης τής προθεσμίας τής παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δύνανται να μετατρέψουν τὰς κληρονομηθείσας μετοχάς εντός τριών μηνών από τής ήμέρας τής έκπνοης τής προθεσμίας δια την άποποίησην κληρονομίας, συμφώσως προς το άρθρον 1845 και έπόμενα του Αστικού Κώδικος. Μέχρι τής ονομαστικοποιήσεως των ύφισταμένων άνωθύμων μετοχών, ως άνωθι, οι κομισται τούτων δέν δύνανται να άσκήσουν οιαδήποτε δικαιώματα άπορρέοντα εκ των μετοχών.

Άρθρον 6.

1. Τα κατά τον παρόντα νόμον στοιχεια, δι' ών άποδεικνύεται ή κυριότης τής μετοχής, δέν δύνανται να χρησιμοποιηθώσι προς επίβολήν συνδικτικού φόρου δια τὰ μέχρι και του 1940-50 οικονομικά έτη. Επίσης επί των στοιχείων τούτων δέν δύναται να στηριχθῆ φορολογική έγγραφή δια φόρον κληρονομίας προκειμένου περι κληρονομίας έπαχθείσας μέχρι και τής 31 Δεκεμβρίου 1949, ουδέ δια φόρον δωρεάς προκειμένου περι δωρεάς συντελλεσθείσας μέχρι και τής 31 Δεκεμβρίου 1949.

2. Είναι άπαραδέκτος ποινική άγωγή επί παραβάσει των νόμων των άπαγορευόντων την έξαγωγήν άνωθύμων τίτλων εις το έξωτερικόν, εφ' όσον ουτοι ήθελον προσκομισθῆ προς σφράγισιν κατά τὰς διατάξεις του παρόντος.

Άρθρον 7.

Δια Β. Διαταγμάτων ενδιδομένων τή προτάσει των Υπουργών Έθνικης Οικονομίας και Οικονομικών, δύναται να επέκτείνεται ή έφαρμογή των διατάξεων του παρόντος και εις τὰς όμολογίας των θανείων του Κράτους και τὰς τοιαύτας

των Νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. Η προθεσμία εντός της οποίας θέον να πραγματοποιηθῆ ή μετατροπή των ανωνύμων χρεωγράφων εἰς ονομαστικά καθώς και πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια ἐπεξηγηματική ή συμπληρωματική καθορίζονται ἐπίσης διὰ Β. Διαταγμάτων.

"Ἀρθρον 8.

1. Διὰ καινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας και Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ καθορίζωνται: α) ὁ τύπος τοῦ διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν μετοχῶν χρησιμοποιηθησόμενου ἐγγράφου. ή Ἀρχή ήτις διὰ ἐκτύπωση και διὰ διανείμη τὰ τοιαῦτα ἐγγράφα και τὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν προσώπων τῶν ὑποχρέων διὰ τὴν κατάρτισιν των. β) ὁ τύπος και τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου τὸ ὁποῖον διὰ τηρήται ὑπὸ τοῦ καταρτίζοντος τὸ ἐγγράφον μεταβιβάσεως πρὸς καταχώρησιν τῶν ἐνεργουμένων καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεταβιβάσεων. γ) τὸν τύπον και περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων βεβαιώσεων τῶν κληρονομῶν και κληροδόχων τῶν ονομαστικῶν μετοχῶν. δ) τὸν τύπον και τὸ περιεχόμενον τοῦ μητρώου τῶν μετοχῶν ὡς και τοῦ βιβλίου τῶν μετόχων τὰ ὁποῖα διὰ τηροῦνται ὑπὸ τῶν Ἐταιριῶν. ε) τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν προσώπων τῶν ἐντεταλμένων με τὴν κατάρτισιν τοῦ ἐγγράφου μεταβιβάσεως. στ) Τὰ τοῦ τρόπου ἐνεργείας τοῦ ἐλέγχου τῶν ανωνύμων ἔταιριῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς και τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐνεργούντων τὸν ἔλεγχον τοῦτον ὀργάνων και ζ) πᾶσα ἐν γένει ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Τὸ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον μητρῶν τῶν μετοχῶν και βιβλίων μετόχων ὑποχρεοῦται ἡ Ἀνώνυμος Ἐταιρία νὰ προσαγάγη εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον πρὸς θεώρησιν πρὸ πάσης χρησιμοποίησέως του. ἕκαστον δὲ τοῦτον ὑπόκειται εἰς πάγιον τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν δεκα χιλιάδων.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ: ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ, Φ. ΖΑΓΜΗΣ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΒΕΑΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝ. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(5)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1528.

Περὶ ουσιάσεως παρὰ τῇ Ὑπουργίῳ Ὑγιεινῆς Ὑπηρεσιαίς Φυματιώσεως.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικῶν Συμβουλίου λεηφθεῖσαν ἀπόρρασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης και αναποσείκτου ἀνάγκης. Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ουσιάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργίῳ Ὑγιεινῆς Ὑπηρεσίας Φυματιώσεως». γπε-ασιίσσμεν και διατάσσουμεν :

"Ἀρθρον 1.

Παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς συνιστάται Ὑπηρεσία Φυματιώσεως.

"Ἀρθρον 2.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ὑπάγεται πᾶν θέμα σχετικὸν με τὴν πρόληψιν, τὴν ἀνίχνευσιν, τὴν θεραπείαν τῆς φυματιώσεως και τὴν κοινωνικὴν ἀποκατάστασιν τῶν πασχόντων ἤτοι : Ἡ διαφώτισις και ἡ διαπαιδαγώγησις τοῦ κοινῶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν νόσον ταύτην και ἡ λήψις παντὸς ἐνδεδειγμένου μέτρου διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς. Ἡ σύστασις, ἡ ὀργάνωσις και λειτουργία τῶν Κρατικῶν ἢ Δημοσίου Δικαίου Ἱατρείων, Νοσοκομείων - Σανατορίων και Σανατορίων, ὁ ἔλεγχος και ἡ ἐποπτεία πάσης ὑπηρεσίας και παντὸς ἱδρύματος, Κρατικῶ ἢ Νομικῶ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ Ἰδιωτικῶ Δικαίου ἀσχολουμένου με τὴν πρόληψιν, διαγνώσιν ἢ θεραπείαν τῆς φυματιώσεως. Ὁ συντονισμὸς και ἡ ἐνιαία κατεύθυνσις ὄλων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ἰδιωτικῶν και ἐθελοντικῶν τῶν ἀσχολουμένων ὁποσδήποτε με τὴν νόσον ταύτην. Ἡ παρακολούθησις τῆς νοσηρότητος και θνησιμότητος τῆς φυματιώσεως και ἡ τήρησις τῶν σχετικῶν στατιστικῶν.

"Ἀρθρον 3.

Ἡ Διεύθυνσις φυματιώσεως περιλαμβάνει τὸ γραφεῖον τοῦ Διευθυντοῦ και τρία Τμήματα.

Τμήμα 1ον Πρόληψις - Διάγνωσις.

Εἰς τοῦτο ὑπάγεται : Ἡ πρόληψις και ἡ ἀνίχνευσις τῆς φυματιώσεως. Ἡ διαφώτισις και ἡ διαπαιδαγώγησις τοῦ κοινῶ διὰ παντὸς προσφῶρου μέσου. Ἡ συγκέντρωσις τῶν στοιχείων τῆς νοσηρότητος και θνησιμότητος τῆς φυματιώσεως και ἡ κατάρτισις τῶν σχετικῶν στατιστικῶν. Ἡ ἱδρυσις και λειτουργία τῶν Δημοσίων Ἀντιφυματικῶν Ἱατρείων αὐτοτελῶν ἢ ἐν Πολυιατρείοις ἐμβολιαστικῶν και ἐρευνητικῶν τοιοῦτων, διὰ μικροακτινογραφίσεις και ἡ ἔγκρισις τῶν προϋπολογισμῶν. Ἡ ἔγκρισις λειτουργίας Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν και Ἰδιωτικῶν Ἀντιφυματικῶν Ἱατρείων.

Ἡ ἐπιθεώρησις ὄλων τῶν ἀνωτέρω Ἱδρυμάτων.

Τμήμα 2ον. Ἀντίληψις — Φυματιώσεως.

Εἰς τοῦτο ὑπάγονται: Πάντα τὰ ἱδρύματα τὰ ἀσχολούμενα με τὴν θεραπείαν τῆς φυματιώσεως ἐν γένει. Ἡ ἱδρυσις, ὀργάνωσις, λειτουργία και ἐπιθεώρησις τῶν Δημοσίων Σανατορίων, Ἱδρυμάτων φυματιώσεως, ἡ μελέτη και παρακολούθησις τῆς λειτουργίας ἐν γένει τῶν ἀνωτέρω Ἱδρυμάτων, ἡ ἔγκρισις τῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ἱδρυμάτων. Ὁ καθορισμὸς γενικῶν κανόνων εισόδου και ἐξόδου και θεραπείας τῶν ἀσθενῶν. Ἡ ἐποπτεία και ὁ ἔλεγχος τῶν Σανατορίων, Δημοτικῶν και Ἰδιωτικῶ Δικαίου και τῶν Φυματιολογικῶν Κλινικῶν. Ἡ ἐπίβλεψις τῶν πάσης φύσεως ἀκτινολογικῶν μηχανημάτων τῶν Ἀντιφυματικῶν Ἱδρυμάτων ἢ Ἰδιωτικῶν Ἱδρυμάτων.

Τμήμα 3ον. Ἀποκατάστασις φυματικῶν.

Εἰς τοῦτο ὑπάγεται: Ἡ ὀργάνωσις και ἐπίβλεψις τῆς ἐργασιοθεραπείας και ἡ ἀποκατάστασις τῶν φυματικῶν. Ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῆς φυματιώσεως.

"Ἀρθρον 4.

Τῆς ὑπηρεσίας φυματιώσεως προϊστάται ἱατρὸς ἔχων εὐδοκίμον προῦπηρεσίαν εἰς τε τὴν δημοσίαν και τὴν κοινωνικὴν ὑγιεινὴν και ἰδίᾳ εἰς τὸν ἀντιφυματικὸν ἀγῶνα. Οὗτος ἐκπροσωπεῖ αὐτοδικαιῶς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς εἰς τε τὸ Ἱδρυμα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων και τὸν Ὄργανισμὸν τῆς Ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς φυματιώσεως, καθ' ἃ ὀρισθῆσεται διὰ Β. Δ) τος ἐκδοθησόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ὑγιεινῆς και Ἐργασίας φέρων τὸν βραβύον τοῦ Διευθυντοῦ ἢ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται:

Α'. Ἱατρικὸν Προσωπικόν.

1) Ἐνός (1) Ἱατροῦ Ὑγιεινολόγου Ε' ἕως Β' τάξεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

2) Ἐνός (1) Ἱατροῦ Ὑγιεινολόγου Ε' ἕως Β' τάξεως διὰ διορισμῶ.

3) Δύο (2) Ἱατρῶν Φυματιολόγων ἐπὶ συμβάσει.

Β'. Εἰδικὸν Προσωπικόν.

1, Ἐνός (1) εἰδικῶ διὰ κοινωνικὴν ἐργασίαν ἐπὶ βραβύῶ Τμηματάρχου Β' ἢ Α' τάξεως διὰ διορισμῶ.

2) Ἐνός (1) Εἰδ καὶ δι' ἐργασιοθεραπείαν και ἀποκατά-

στασιν φυματικών ἐπὶ βαθμῶ Τμηματάρχου Β' ἢ Α' τάξεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

3) Ἐνός (1) Εἰδικοῦ δι' ἐργασιοθεραπείαν καὶ ἀποκατάστασιν φυματικῶν διὰ διορισμοῦ νέου.

Γ'. Διοικητικὸν Προσωπικόν.

1) Δύο (2) Τμηματάρχαι β' ἢ α' τάξεως.

2) Δύο (2) Εἰσηγηταί.

3) Τέσσαρες (4) Γραμματεῖς β' ἢ α' τάξεως

4) Ἐξ (6) Γραφεῖς β' ἢ α' τάξεως.

5) Μία (1) Δακτυλογράφος ἐπὶ βαθμῶ Γραφέως β' ἢ α' τάξεως.

6) Εἷς (1) Κλητὴρ ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Γραφέως β' ἢ α' τάξεως.

Αἱ ὡς ἄνω θέσεις τοῦ Διοικητικοῦ προσωπικοῦ πληροῦνται κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ διορισμοῦ κατόπιν ἐξετάσεων, κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ διὰ μεταθέσεως ἢ δι' ἐντάξεως μονίμων, ἐκτάκτων ἢ ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ὁπωσδήποτε ὑπηρετούντων ἤδη εἰς τὴν Κεντρικὴν ἢ Περιφερειακὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κεκτημένων τὰ νόμιμα προσόντα.

Οἱ φυματιολόγοι θὰ προσλαμβάνονται ἐπὶ συμβάσει διὰ δύο ἔτη δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ. Οὗτοι δέον νὰ ἔχουν τὴν εἰδικότητα τοῦ Φυματιολόγου καὶ δέκα ἔτων ἀσκήσιν ἐπαγγέλματος. Ἡ πρόσληψις τούτων γίνεται καὶ ἡ μηνιαία ἀντιμισθία, καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Συμβουλίου.

Αἱ θέσεις τῶν εἰδικῶν διὰ κοινωνικὴν ἐργασίαν καὶ ἐργασιοθεραπείαν θὰ πληρωθῶν μετὰ τετραετίας. Τὰ προσόντα τῶν εἰδικῶν εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐργασίαν καὶ ἐργασιοθεραπείαν καὶ ὁ τρόπος τῆς πρόσληψεως κανονισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς μετὰ γνώμην τῆς ἐν ἄρθρῳ 5 Ἐπιτροπῆς.

*Ἀρθρον 5.

1) Παρὰ τῶ Ὑπουργεῖῳ Ὑγιεινῆς συνιστᾶται Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Φυματιώσεως ἀποτελούμενον:

Α'. Ἐκ τακτικῶν μελῶν.

α) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑγιεινῆς.

β) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Φυματιώσεως.

γ) Ἐκ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Φυματιολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

δ) Ἐκ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Φυματιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου ἐνὸς Καθηγητοῦ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ὀριζομένου ὑπὸ ταύτης.

ε) Ἐξ ἐνὸς Φυματιολόγου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Β' Ἐξ ἐκτάκτων.

α) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολιατρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργεῖου Παιδείας.

β) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος ὀριζομένου ὑπὸ τούτου.

γ) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὀριζομένου ὑπὸ τούτου.

δ) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ.

ε) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργεῖου Ναυτικῶν ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ.

ς) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργεῖου Ἐργασίας ὀριζομένου ὑπὸ τούτου.

η) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργεῖου Κοινωνικῆς Πρόνοιας ὀριζομένου ὑπὸ τούτου.

θ) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Παιδαγωγικῆς Ὀργανώσεως ἢ ὁποῖος θὰ εἶναι εἰδικὸς Φυματιολόγος.

ι) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ὀριζομένου ὑπὸ ταύτης.

Τὰ ἐκτακτὰ μέλη καλοῦνται εἰς τὰς συνεδριάσεις ὡς αὐτὴς κρίνεται τοῦτο ἀναγκαῖον μετ' ἀποφάσιν τῆς πλειψηφίας τῶν παρόντων τακτικῶν μελῶν ἢ τις καθορίζει τὰ κληθεῖσθαι ἐγγύστε μέλη.

Τὰ οὕτω μετέγοντα τῆς συνεδριάσεως ἐκτακτὰ μέλη διακαθύνται φήρου. Ἐὰν ὀργάνωσις τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναγερομένων πύσῃ ὑφισταμένη ὁ ἐκποσώπως τῆς καταργεῖται.

Ἐπὶ πλέον δύναται τὸ Συμβούλιον νὰ καλέσῃ ἄνευ φήρου οἰονδήποτε ὄν ἢ ἔλεγε κρίνῃ σκόπιμον. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται ὑπάλληλος τῆς Διευθύνσεως Φυματιώσεως. Τὸ

Συμβούλιον καλεῖται τακτικῶς μὲν ἀνὰ τρίμηνον, ἐκτάκτως δὲ ὅταν παραστῇ ἀνάγκη, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Διευθύνσεως ἢ κρίνῃ ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ τὸ ζήτησον δύο ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν, γνωμοδοτεῖ δὲ:

α) Ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς Διευθύνσεως Φυματιώσεως καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῆς συστάσεως Ἰδρυμάτων διαγνώσεως ἢ νοσηλείας καὶ ἐπὶ παντὸς σχεδίου προγράμματος ἢ συστάσεως ἐξελοντικῆς, ἀγαθοεργῶν, ἢ ἰδιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὀργανώσεως ἐχούσης σχέσιν μετὰ τὴν φυματίωσιν.

β) Ἐπὶ τῆς προσλήψεως τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Διευθύνσεως καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος.

γ) Ἐπὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Διαταγμάτων.

δ) Ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀρμοδιότητος Διευθύνσεως Φυματιώσεως, εἰσαγομένου ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως ἢ καὶ ὑπὸ μέλους τῆς ἐν ἄρθρῳ 5 Ἐπιτροπῆς.

*Ἀρθρον 6.

Εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν Ὑπουργεῖου Ὑγιεινῆς ἀναγράφονται κατ' ἔτος ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον αἱ πρὸς πρόληψιν καὶ θεραπείαν φυματιώσεως ἀπαιτούμεναι πιστώσεις διὰ λειτουργίαν καὶ ἴδρυσιν ἀντιφυματικῶν Ἰατρείων, ἀντιφυματικῶν ἐμβολιασμῶν, διὰ μικροακτινογραφίαν, δι' ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν Σανατορίων, Νοσοκομείων - Σανατορίων καὶ ἄλλων Ἰδρυμάτων, ἐνίσχυσιν διαφόρων ὀργανώσεων ἀσχολουμένων μετὰ τὴν φυματίωσιν. Ἐπίσης διὰ τὴν διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν ἀποκατάστασιν φυματικῶν. Ἡ Διεύθυνσις φυματιώσεως καταρτίζει ἐτησίως προϋπολογισμὸν διὰ τὰς ὡς ἄνω δαπάνας, αἱ δὲ ἐπιχορηγήσεις πρὸς τὰ Ἰδρύματα καὶ Ὑπηρεσίας, γίνονται μετ' ἔγκρισιν τῆς Διευθύνσεως.

*Ἀρθρον 7.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καὶ μετὰ γνώμην τοῦ ἐν ἄρθρῳ 5 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου θὰ κανονισθῶσι:

α) Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀρμοδιότητος καὶ συγκροτήσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Φυματιώσεως καὶ ἡ κατανομή αὐτῆς εἰς γραφεῖς, ἢ ἀρμοδιότητος ἐκάστου τούτων ὡς καὶ τὰ προσόντα τοῦ ἐν ἄρθρῳ 4 προσωπικοῦ καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

β) Ἡ περιφερειακὴ ὀργάνωσις τοῦ Ἀντιφυματικοῦ Ἀγῶνος.

γ) Ὁ τρόπος καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἐλέγχου πάντων τῶν Ἰδρυμάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν τῶν ἀσχολουμένων μετὰ τὴν φυματίωσιν.

δ) Ὁ τρόπος ἐκδόσεως ὑγειονομικῶν διατάξεων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς φυματιώσεως, ὡς δὴλωσις φυματιώσεως, ἀπομόνωσις, ἀπολύμανσις, ἀντιφυματικὸς ἐμβολιασμός, μικροακτινογραφικὸς ἐλεγχός, νοσηλεία φυματικῶν εἰς Δημόσια Ἰδρύματα καὶ πᾶν σχετικὸν ζήτημα.

ε) Ἡ σύστασις Ἀντιφυματικῶν Ἰατρείων, διαγνωστικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Νοσοκομείων καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας.

στ) Ὁ καθορισμός τῶν τύπων τῶν Ἰδρυμάτων τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέσιν μετὰ τὴν πρόληψιν καὶ θεραπείαν τῆς φυματιώσεως καὶ ἀποκατάστασιν τῶν φυματικῶν.

Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὑπηρεσία: σχετικαὶ μετὰ τὴν φυματίωσιν καὶ ἀνήκουσαι εἰς ἄλλα Ὑπουργεῖα θὰ δύνανται νὰ ὑπαγθῶσιν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Φυματιώσεως τοῦ Ὑπουργεῖου Ὑγιεινῆς.

*Ἀρθρον 8.

Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων καὶ Ὑγειονομικῶν διατάξεων τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 5.000.000 ἢ κρατήσεως μέχρις ἐνὸς μηνός ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

Οἱ ὡς ἄνω παραβάται ἐφ' ὅσον ἔχουσι τὴν ιδιότητα 1) Ἰατροῦ, 2) Φαρμακοποιοῦ, 3) Διευθυντοῦ ἢ ὑπαλλήλου Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων ἢ Καταστήματος οἰκισθῆναι φύσεως καὶ 4) Μαιᾶς, Νοσοκόμου ἢ μαζακτοῦ τιμωροῦνται καὶ πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 5.000.000 δραχμῶν.

Ἡ πειθαρχικὴ δίωξις δὲν ἐπιφεύσεται ἐκ τῆς πεινικῆς τοιαύτης.

Τὰ μὴ λειτουργοῦντα καλῶς Ἰδρύματα κλείονται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς.

Καταργείται ο Νόμος 1754)39 και πάσα διάταξις αντικειμένη εις τὸν παρόντα Νόμον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΒΕΑΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝ. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ

(6)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1529.

Περὶ ρυθμίσεως τῶν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀναγνωρίσεως κ.λ.π.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου λεηφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, Ἀναγ. Νόμου (περὶ ρυθμίσεως τῶν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀναγνωρίσεως), ἀποφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Πρόσωπα ἀποκτήσαντα μέχρι καὶ τῆς 10ης Νοεμβρίου 1944 ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα δι' οἰασθήποτε φύσεως καὶ τύπου δικαιοπραξίας ἐν Ἑλλάδι, ὑποχρεοῦνται νὰ καταθέσωσι παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος πᾶν ἔγγραφον ἢ τίτλον, συστατικὸν ἢ ἀποδεικτικὸν τῆς τοιαύτης ἀποκτήσεως συναλλάγματος μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1950. συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατάθεσις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἔγγραφων, ὀφείλει νὰ συνοδεύηται ὑπὸ ἀμετακλήτου ἐντολῆς τοῦ δικαιούχου ἐκδοχέως πρὸς τὸν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πληρωτῆν, ὅπως καταβάλλῃ τὸ συνάλλαγμα εἰς πίστωσιν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

2. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην διὰ τὴν μὴ εἶξ οἰουδήποτε λόγῳ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ πληρωτῆν τοῦ ὡς ἄνω συναλλάγματος.

3. Αἱ πράξεις μεταβιβάσεως τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐκχωρουμένου τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος συναλλάγματος, δὲν δύναται προσβληθῶσι λόγῳ παραβάσεως τῶν Νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, μὴ ἐφαρμοζομένων ἐπ' αὐτῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 5422, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 800)1937, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 362)1945.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ ἐξουσιοδοτῇ καὶ ἄλλας ἐν Ἑλλάδι Τραπεζάς, ὑπὸ ὅρους ἢ ἄνευ ὅρων, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος ὀριζομένων.

2. Ἡ οὕτως ἐξουσιοδοτημένη Τράπεζα, παρ' ἣ θὰ κατατίθενται τὰ ἔγγραφα, δικαιούται εἰς τὴν δι' ἀναλόγου φύσεως ἐργασίαν καταβάλλομένην προμήθειαν.

ἀλλοδαπῇ μὲ τὸ ποσὸν τοῦ εἰς αὐτὴν ἐκχωρηθέντος συναλλάγματος, πιστώνει τὸν δικαιούχον μὲ τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον, ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τιμῇ τοῦ συναλλάγματος.

2. Κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου τρέπεται εἰς δραχμὰς καὶ τὸ συνάλλαγμα, ὅπερ διέπεται ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 120)1946, πᾶσα δὲ κατὰ τ' ἀνωτέρω τροπὴ τοιοῦτου συναλλάγματος, γενομένη μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν ὑπὸ αὐτῆς ἐξουσιοδοτημένων Τραπεζῶν. θεωρεῖται ὡς νομίμως γενομένη.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐκχωρητὰς ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος τοὺς μεταβιβάσαντας τούτο μέχρι καὶ τῆς 10ης Νοεμβρίου 1944 δι' οἰασθήποτε φύσεως καὶ τύπου δικαιοπραξίας ἐν Ἑλλάδι, ἀδιαφόρως ἐὰν κατετέθησαν ἢ ὄχι, τὰ ἔγγραφα τῆς ἀναγνωρίσεως εἰς τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 παρ. 1 τοῦ παρόντος Τραπεζῆς, ὅπως ματαιώσωσι καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὴν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μεταβιβάσιν τοῦ συναλλάγματος, ἐπὶ ταῖς ποινικαῖς συνεπειαῖς τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀστικῆς τῶν εὐθύνης.

Τὰς αὐτὰς εὐθύνας πρὸς τὸν ἐκχωρητὴν ὑπέχει καὶ ὁ δικαιούχος ἐκδοχέως ἐν περιπτώσει ματαιώσεως ὑπ' αὐτοῦ καθ' οἰονδήποτε τρόπον τῆς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μεταβιβάσεως τοῦ αὐτοῦ συναλλάγματος.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγούμενης παραγράφου 1 δὲν στρεφί τὸν ἐκχωρητὴν τοῦ δικαιώματος τῆς δικαστικῆς ἀνατροπῆς τῆς ἐκχωρήσεως, ἐὰν αὕτη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν κανόνων τοῦ δικαίου εἶναι ἄκυρος ἢ ἀκυρώσιμος (προὐδν θίας, ἀπάτης κλπ.).

3. Ἐκχωρηταὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος προβάλλοντες λόγους ὀλικῆς ἢ μερικῆς ἀνατροπῆς τῆς ὑπ' αὐτῶν γενομένης ἐκχωρήσεως, συμφώνως πρὸς τὴν προηγούμενην παράγραφον, υποχρεοῦνται νὰ δηλώσωσι τὸ γεγονός τούτου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, δίδοντες ταυτοχρόνως ἐντολὴν πρὸς τὸν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πληρωτῆν ὅπως καταθέσῃ εἰς Τράπεζαν τοῦ Ἐξωτερικοῦ τὸ ὑπ' αὐτῶν ἐκχωρηθὲν ποσὸν ἐπ' ὄνοματι τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

4. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, εὐθὺς ὡς πιστωθῇ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μὲ τὸ ποσὸν τοῦ συναλλάγματος, τρέπει τούτο εἰς δραχμὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος καὶ ἀποδίδει τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον, εἰς ἐκεῖνον ὅστις θὰ ἠρῶσθῃ διὰ κοινῆς συμφωνίας ἐκχωρητοῦ καὶ ἐκδοχέως ἢ δια δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 481)47, (περὶ ἐνισχύσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου) ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος περὶ οὗ προβλέπουσιν ὁ Α. Ν. 198)45, τὸ Ν. Δ. 120)46 καὶ ὁ παρών, μόνον ἐφ' ὅσον τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον τοῦ συναλλάγματος τούτου, καταβλήθῃ ἢ καταβάλλεται, μετὰ τὴν ἰσχύϊν τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. 481)47 καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀνεγνωρίσθῃ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς συνάλλαγμα μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 120)46.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀποδεικτικὰ συναλλάγματος παραδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως αὐτῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς παραλαβὴν τῶν.

3. Δικαιούχοι τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀποδεικτικῶν συναλλάγματος εἶναι οἱ ἐμφανίσαντες ἢ ἐμφανίζοντες πρὸς πληρωμὴν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοὺς τίτλους ἢ ἕτερα στοιχεία ἀποκτήσεως τοῦ συναλλάγματος, μόνον ἐφ' ὅσον εἰσπράξαν ἢ εἰσπράττουν τὸ ἀντίτιμον τοῦ συναλλάγματος τούτου.

Ἄρθρον 7.

1. Δικαιούχοι τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τοῦ παρόντος συναλλάγματος εἰσπράττοντες τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον τοῦ ἐν λόγῳ συναλλάγματος μετὰ τὴν 21ην Σεπτεμβρίου 1949, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατατεθῆναι εἰσφορὰς ἰσῆς πρὸς ὀλόκληρον τὴν διαφορὰν μετὰ τῆς τιμῆς ἣν ἔχουσι τὰ ἀποδεικτικὰ συναλλάγματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως τούτων εἰς τοὺς ὡς ἄνω δικαιούχους

2. Εἰς τὴν αὐτὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰσφορὰν ὑποχρεοῦνται καὶ οἱ εἰσπράξαντες μὲν μέχρι τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1949 τὸ εἰς θραγμαῶς ἀντίτιμον του κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συναλλάγματος, παραλαμβάνοντες ὅμως τὰ ἀντίστοιχα ἀποδεικτικά συναλλάγματος μετὰ τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1949.

3. Κυροῦνται καὶ θεωροῦνται νόμιμοι ἅπαντες αἱ μέχρι τοῦδε γινόμεναι συμφώνως τῷ παρόντι Ἀναγκ. Νόμῳ ἐνέργεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταθέσαντες εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Τραπεζῆς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ὀρίζομένους τίτλους, θεωροῦνται ὡς νομίμως καταθέσαντες τοῦτους.

2. Οἱ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ἀναγκ. Νόμου ἀπαλλάσσονται οἰασδήποτε ποινικῆς εὐθύνης διὰ παραβάσεις περὶ ὧν ὁ Ἀναγκ. Νόμος 198)1945 καὶ τὸ Νομοθ. Διάταγμα 120)1946.

3. Οἱ καταδικασθέντες ἐρήμην διὰ τελεσιδικίων ἀποφάσεων διὰ παραβάσεις περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ἐφ' ὅσον ἤθελον συμμορφωθῆ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ἀναγκ. Νόμου δύνανται ν' ἀσκήσωσιν ἀνακοπὴν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τασσομένης προθεσμίας.

4. Αἱ κατὰ συνέπειαν τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀποτιθεῖσαι χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ τὰ δημοσιεύματα ἀντικείμενα δὲν ἀποδίδονται.

5. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὐρισκόμενοι δύνανται ν' ἀσκήσωσι τὴν ἀνακοπὴν καὶ νὰ ἐκπροσωπηθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ ταύτης δίκην, ὑπὸ συνηγόρου εἰδικὴν ἔχοντος πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότητα.

Ἄρθρον 9.

Ὁ Α. Ν. 198)1945 καὶ τὸ Ν. Δ. 120)1946 καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 10.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 1-8 διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίματος.

Ἄρθρον 11.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ κατοχὴ ξένων τραπεζογραμματίων καὶ συναλλάγματος : α) Παρὰ τῶν χρηματιστῶν, μεσιτῶν, κολυθιστῶν, ἀργυραμοιβῶν, ιδιωτῶν τραπεζιτῶν καὶ παντὸς προσώπου ἀσκούοντος καὶ ἄνευ ἐπισημοῦ ἰδιότητος τὰ ἔργα τούτων, β) παρὰ πάσης ἀνωμόμου ἐταρείας, γ) παρὰ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 10 τοῦ Α. Ν. 182)1945 κοινοφέντων ὡς πλουτησάντων κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον ἐξ οικονομικῆς ἢ ἄλλης συνεργασίας μετὰ τῶν ἀρχῶν κατοχῆς καθὼς καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν ἐξ αἱματος ἢ ἐκ κηδεστίας ἢ ἀγγιστείας κατ' εὐθείαν μὲν γραμμὴν ἐπ' ἄπειρον, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, δ) παρὰ τῶν ἐμπορευομένων ἢ εἰομηχανῶν πάσης κατηγορίας, ε) παρὰ παντὸς προσώπου καταλαμβανομένου ἐντὸς γραφείου ἢ κατοικίας ἐνδὸς τῶν ἐν παραγράφῳ α' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ἢ ἐντὸς γραφείου, καταστήματος ἢ ἐργοστασίου τῶν ἐν παραγράφῳ β' καὶ δ' προσώπων.

2. Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος ἄρθρου διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Α. Ν. 710)1945 καὶ τοῦ Ν. Δ. 1141)1949.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ἀναγκ. Νόμου, ὑποβληθισμένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα συνεργουμένην, ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ: ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΗΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Ν. ΞΕΡΑΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝΗΣ, Α. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΓΑΚΟΣ

(7)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1532.

Περὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων προσθέτων φόρων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 20ης Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κηρυχθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως λόγῳ κατεπιγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης Ἀναγκαστικοῦ Νόμου (περὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων πρόσδετων φόρων), ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην Ἐπιτροπῆς συγχειμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, δύνανται νὰ καταργῶνται, διαρρυθμίζωνται, αὐξάνωνται καὶ μειῶνται οἱ ὑφιστάμενοι πάσης φύσεως φόροι, τέλη, δικαιώματα, εἰσφοραὶ καὶ λοιποὶ κοινωνικοὶ πόροι, ὑπὲρ νομικῶν προσώπων, ὀργανισμῶν, ἰδρυμάτων, εἰδικῶν ταμείων, ὑπηρεσιῶν καὶ λογαριασμῶν, ὅποτεδήποτε ἐπιβληθέντες.

2. Ἀρμόδιος Ὑπουργός, ὅστις συμμετέχει τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπῆς, νοεῖται ὁ Ὑπουργός ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὁποῦο τελεῖ τὸ νομικὸν πρόσωπον, ὀργανισμός, ἴδρυμα, εἰδικὸν ταμεῖον, ὑπηρεσία καὶ λογαριασμός, ὑπὲρ τοῦ ὁποῦο ὑφίστανται κοινωνικοὶ πόροι.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου οὐδεὶς φόρος, τέλος, δικαίωμα, εἰσφορά καὶ λοιποὶ κοινωνικοὶ πόροι, ἐπιβάλλονται, αὐξάνονται, μειοῦνται ἢ διαρρυθμίζονται, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων διατάξεων ὑπὲρ τρίτων, διὰ Διατάγματος ἢ Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἄνευ συνυπογραφῆς τούτων ἐκτὸς τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Κοινωνικοὶ πόροι, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νοεῖται αἱ πάσης φύσεως ἀμειστοὶ ἢ ἔμμεστοι ἐπιβαρύνσεις διὰ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν κλπ. τῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ἄνευ ἀμειστου ὠφελείας τούτων ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπιβαρύνσεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθῆσεται δὲ πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ: ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΓΑΚΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ, Ν. ΞΕΡΑΧΟΣ, Α. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝ. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΦΡΗΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝΗΣ, Γ. ΛΑΖΑΝΑΣ, Α. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΓΑΚΟΣ